

Informacija o novostih v davčnem postopku, ki jih prinaša Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2B

V Uradnem listu Republike Slovenije št. 110/2009, z dne 29.12.2009, je bil objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2B), ki je začel veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, torej dne 30.12.2009.

V nadaljevanju navajamo informacijo o novostih, ki jih prinaša novela ZDavP-2B.

PRVI DEL - SPLOŠNO

19. člen ZDavP-2 (5. člen ZDavP-2B) - razkritje podatkov upravičeni osebi:

V novem tretjem odstavku 19. člena ZDavP-2B so določeni podatki, na podlagi katerih je mogoče podati oceno o izpolnjevanju davčnih obveznosti posameznega davčnega zavezanca. Na podlagi teh podatkov bo upravičena oseba, ki te podatke potrebuje, npr. v postopku vodenja javnega naročila, lahko ugotovila, ali zavezanec za davek kot ponudnik oziroma kandidat, izpolnjuje davčne obveznosti. Ocene o izpolnjevanju davčnih obveznosti tako ne daje davčni organ, ampak subjekt, kateremu davčni organ posreduje podatke iz tretjega odstavka 19. člena ZDavP-2.

Na podlagi tretjega odstavka 19. člena bo tako davčni organ npr. naročniku javnega naročila ali ponudniku oziroma kandidatu razkril podatke o višini:

- zapadlih neplačanih davčnih obveznosti;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je odložen začetek davčne izvršbe oziroma je začeta davčna izvršba zadržana;
- davčnih obveznosti, v zvezi s katerimi je dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka oziroma še ni potekel rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti.

Več o obravnavani spremembi je navedeno **na tem mestu**.

Na podlagi določbe četrtega odstavka 19. člena ZDavP-2 se bo zavezancem za davek, pod izpolnjenimi pogoji, lahko razkril podatek o davčni številki fizične osebe in podatek o tem, ali je bilo davčnemu zavezancu izdano potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Prej navedena podatka se bosta razkrila pod pogojem, da zavezanec za davek, torej tisti, ki za podatke zaproša, ta podatka potrebuje za izpolnitev davčne obveznosti oziroma za izpolnitev dolžnosti dajanja podatkov po ZDavP-2 ali zakonu o obdavčenju. Prav tako bo moral zavezanec za davek davčnemu organu predložiti dovolj podatkov o fizični osebi – davčnemu zavezancu, da jo bo lahko davčni organ v svoji evidencah enolično identificiral in tako posredoval pravilne podatke.

Tukaj sta podrobneje obrazloženi spremembi glede **razkrivanja podatka o davčni številki fizične osebe** in **razkrivanja podatka o obstoju potrdila**.

Na podlagi petega odstavka 19. člena ZDavP-2 bo lahko oseba, ki bo razpolagala z identifikacijsko številko motornega vozila – VIN kodo, po novem pridobila podatek o tem, ali so za to vozilo, plačane obvezne dajatve v skladu z zakonom o obdavčenju – zakonom o davku na motorna vozila, ki so v plačilo zapadle po 1.1.2010. Možnost razkrivanja podatkov o plačanem davku na motorna vozila je bila v ZDavP-2 določena zaradi nepravilnosti, ki se dogajajo na trgu rabljenih motornih vozil. Na davčni organ se obračajo osebe, ki želijo preveriti, ali je bil za določeno motorno vozilo poravnani davek, saj nočejo kupiti motornega vozila, za katerega se lahko kasneje ugotovi, da zanj davek ni bil plačan. Zagotovitev preverjanja podatka o plačanem davku na motorna vozila, je ukrep, ki naj bi pripomogel k boljšemu konkurenčnemu okolju prodaje rabljenih motornih vozil. V ta namen je pripravljena aplikacija, do katere se dostopa preko odprtega dela portala eDavkov.

http://edavki.durs.si/OpenPortal/CommonPages/Documents/New_DMV_Vpogled.asp
[X](#)

Za dostop do podatkov o plačanem davku na motorna vozila, ni zahtevano digitalno potrdilo. V aplikacijo se vnese identifikacijska številka vozila - VIN koda, sistem pa javi, ali je za to vozilo poravnani davek na motorna vozila, ki je v plačilo zapadel po 1.1.2010.

Na podlagi sedmega odstavka 19. člena ZDavP-2, davčni organ na svojih spletnih straneh, in sicer:

http://www.durs.gov.si/si/seznami_davcnih_zavezancev/

javno objavlja podatke o zavezancih za davek, ki jim je po uradni dolžnosti prenehala identifikacija za namene DDV, in sicer davčno številko, naziv, sedež, datum pridobitve identifikacijske številke za DDV, datum prenehanja identifikacije za namene DDV in razlog prenehanja identifikacije za namene DDV.

Objavljata se dva seznama, in sicer:

- davčni zavezanci, katerim je identifikacija za namene DDV prenehala na podlagi prvega odstavka 80. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06, 33/09 in 85/09), ker ne obstajajo več razlogi za identifikacijo za namene DDV. Tem davčnim zavezancem je veljavnost identifikacije za namene DDV prenehala, ker so prenehali opravljati dejavnost in o tem niso obvestili davčnega organa po prvem odstavku 78. člena ZDDV-1, oziroma ker niso predložili obračuna DDV v zadnjih 6 mesecih oziroma v zadnjih 3 mesecih, če gre za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji.
- davčni zavezanci, katerim je identifikacija za namene DDV prenehala na podlagi drugega odstavka 80. člena ZDDV-1, ker je davčni organ ugotovil, da obstaja sum zlorabe identifikacije za namene DDV. Tem davčnim zavezancem je veljavnost identifikacije za namene DDV prenehala, ker je davčni organ ugotovil, da obstaja sum zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma je ugotovil, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal

tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV.

Na teh dveh seznamih, se objavljajo zavezanci za davek, katerim je bila identifikacija za namene DDV z odločbo odvzeta po uveljavitvi novele ZDavP-2B.

35. člen ZDavP-2 (7. člen ZDavP-2B) - uporaba davčne številke v drugih primerih:

Sprememba tretjega odstavka 35. člena je posledica novega Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (ZPlaSS), ki je nadomestil Zakon o plačilnem prometu. V prvi vrsti gre za terminološko uskladitev, saj ZPlaSS subjekte, ki opravljajo na območju Republike Slovenije plačilne storitve imenuje ponudniki plačilnih storitev.

Druga sprememba ureja situacije, ko ponudnik plačilnih storitev odpre skupni račun, ki ga opredeljuje 14. člen ZPlaSS kot plačilni račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu dveh ali več fizičnih oseb ali v imenu dveh ali več pravnih oseb. Da bi lahko davčni organ učinkovito opravljal davčno izvršbo na denarna sredstva na skupnem računu, ponudnik plačilnih storitev pa izpolnjeval obveznosti plačnika davka ob npr. izplačevanju obresti, novela ZDavP-2B določa, da vse osebe, v imenu katerih se odpira skupni račun, predložijo banki, hranilnici ali ponudniku plačilnih storitev, pri katerem odpirajo skupni račun, svojo davčno številko, razen če gre za osebo, ki v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register.

V šestem odstavku je natančneje določena identifikacijska številka, ki jo mora zagotoviti izplačevalec dohodka, ob izplačilu dohodka fizični osebi iz 5. odstavka tega člena.

37. člen ZDavP-2 (8. člen ZDavP-2B) – obveznost ponudnikov plačilnih storitev ter subjektov vpisa v sodni register:

Z uveljavitvijo Zakona o plačilnih storitvah in sistemih – ZPlaSS (Uradni list RS, št. 58/09), je poročanje o dospelih neporavnanih obveznostih **poslovnih subjektov** ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih, urejeno na enem mestu, in sicer v določbi 219. člena ZPlaSS in na tej podlagi izdanem Navodilu o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih (Uradni list RS, št. 102/09).

Novela ZDavP-2B pa po novem v drugem odstavku 37. člena določa, da se bodo nekateri podatki, ki se zbirajo o poslovnih subjektih na podlagi 219. člena ZPlaSS, zbirali tudi o **fizičnih osebah**. ZDavP-2 v drugem odstavku 37. člena tako določa, da ponudniki plačilnih storitev davčnemu organu pošljejo tudi podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb in o prilivih teh oseb na teh računih zaradi pridobivanja podatkov, potrebnih za pobiranje davkov. Podatki o odlivih se pošljejo na posebno zahtevo davčnega organa. Pri tem je treba upoštevati še prehodno določbo 146. člena ZDavP-2B, ki določa, da se drugi odstavek 37. člena ZDavP-2 prične uporabljati najkasneje 1. januarja 2015. Z dovolj dolgim prehodnim obdobjem se

ponudnikom plačilnih storitev da na razpolago dovolj časa za vzpostavitev informacijske podpore za zbiranje in posredovanje obravnavanih podatkov.

Nov tretji odstavek 37. člena ZDavP-2 v prvem stavku najprej določa, da morajo subjekti vpisa v poslovni register Republike Slovenije imeti pri ponudniku plačilnih storitev odprt transakcijski račun. Na ta način se določa splošna obveznost subjektov, vpisanih v Poslovni register Slovenije, da pri ponudnikih plačilnih storitev, določenih v 17. členu ZPlaSS, odprejo transakcijski račun, kot ga definira ZPlaSS v določbi 13. člena.

V drugem stavku tretjega odstavka 37. člena pa ZDavP-2 določa, da morajo samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, imeti za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen transakcijski račun. Podobno določbo je že vseboval prej veljavni Zakon o plačilnem prometu - ZPlaP, ki ga je nadomestil ZPlaSS.

Ločenost računov je utemeljena z enakostjo obravnave fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost v primerjavi s pravnimi osebami in drugimi fizičnimi osebami z vidika javnosti podatkov o transakcijskih računih in tudi z nujnostjo zagotavljanja potrebnih informacij in transparentnosti poslovanja. Z vidika spremljanja plačilnih transakcij fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, je treba zagotoviti, da imajo le-te poleg neobveznega transakcijskega računa fizične osebe, še obvezno odprt poseben transakcijski račun za poslovne namene. S tem se zagotavlja transparentnost poslovanja preko ločenosti privatne od poslovne sfere delovanja podjetnika in s tem tudi ustrezen davčni nadzor.

48. člen ZDavP-2 (11. člen ZDavP-2B) – odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašanih za pogrešane ali opravilno nesposobne:

Z novelo je natančneje urejena odgovornost oseb, ki upravljajo s premoženjem fizičnih oseb, ki so umrle, ali po odločbi o denacionalizaciji upravljajo z denacionaliziranim premoženjem. Te osebe izpolnjujejo obveznosti, ki so nastale z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov. Po noveli vsi navedeni skrbniki premoženja davčne obveznosti izpolnjujejo v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravljajo. Pod določenimi pogoji pa skrbnik premoženja odgovarja za davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem. Pogoj za vzpostavitev navedene odgovornosti je, da davek ni bil plačan iz razloga, ker je ta oseba prelila premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

52. člen ZDavP-2 (13. člen ZDavP-2B) – predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka:

ZDavP-2 v 52. členu določa predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka. V tem členu doslej ni bilo izrecno določeno, kdaj mora zavezanec plačati obveznost po obračunu, za katerega je prestavljen rok za predložitev. Zato so se v

praksi postavljala vprašanja glede plačila obveznosti predvsem pri obračunih, kjer je predpisan zamik med rokom za predložitev obračuna davka in rokom za plačilo davka.

Spremenjeni osmi odstavek 52. člena po novem ureja situacijo, ki nastane v primeru, ko davčni zavezanec obračun davka predloži po poteku zakonskega roka za predložitev, vendar še pred potekom zakonskega roka za plačilo. Ker je rok za plačilo davka vezan na zakonski rok za predložitev obračuna davka, lahko davčni zavezanec v tem primeru plača obveznost do izteka roka za plačilo, ki je vezan na zadnji dan zakonsko določenega roka za predložitev obračuna.

Urejen je tudi položaj, ko zavezanec predloži obračun davka po poteku roka za plačilo davka, ki je vezan na zadnji dan zakonsko določenega roka za predložitev obračuna davka. Glede na dejstvo, da v primeru prestavljenega roka za predložitev obračuna davka, davčnega zavezanca ne bremenijo obresti, saj se predložen obračun šteje za pravočasnega, mora davčni zavezanec davčno obveznost plačati hkrati s predložitvijo davčnega obračuna.

Rok za vračilo davka se v teh primerih, kot že doslej, šteje od dneva, ko davčni organ prejme obračun davka.

54. člen ZDavP-2 (14. člen ZDavP-2B) – popraviljanje davčnega obračuna, če je davčna obveznost izkazana previsoko:

V 54. členu zakon ureja popraviljanje davčnega obračuna v primeru, če je davčna obveznost izkazana previsoko. Če zavezanec vztraja pri popravku obračuna, kljub temu, da je davčni organ ocenil, da popravek ni utemeljen, lahko davčni organ utemeljenost popravka preveri v postopku davčnega nadzora. Po novem davčni organ pri tem ni več omejen na opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora, ampak lahko popravek preveri tudi npr. v postopku nadzora obračunov davka pri davčnem organu.

Novi peti odstavek 54. člena ZDavP-2, po katerem zavezancu za davek v tem primeru ne pripadajo obresti, ne predstavlja vsebinske novosti, saj je v 54. člen ZDavP-2 le prenesen drugi stavek drugega odstavka 97. člena ZDavP-2. Ta pa je s 26. členom ZDavP-2B črtan.

55. člen ZDavP-2 (15. člen ZDavP-2B) – predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave:

Novela ZDavP-2B na novo določa časovno omejitve samoprijave v postopkih nadzora obračunov pri davčnem organu. V primeru začetega postopka po 129. členu ZDavP-2, lahko zavezanec po novem vloži samoprijavo vse do izdaje odmerne odločbe. Ostale določbe v zvezi s pravočasnostjo samoprijave ostajajo nespremenjene, zavezanec lahko samoprijavo vloži najkasneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka.

Na novo je urejeno tudi obračunavanje dodatnih kazenskih odstotnih točk, ki povečujejo obresti po medbančni obrestni meri. Dodatne odstotne točke mora zavezanec obračunati že takoj, ko zamuda nastopi. Po prejšnji ureditvi so se odstotne točke obračunale šele po poteku enega meseca od poteka roka za vložitev davčnega obračuna. Odpravljena je tudi nelogičnost glede vprašanja, do kdaj lahko zavezanec poveča obrestno mero za 3 odstotne točke, in od kdaj naprej bi moral uporabiti povečanje obrestne mere za 4 odstotne točke. Po novem mora zavezanec medbančno obrestno mero povečati za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu,
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih,
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu,
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna.

Z novim petim odstavkom 55. člena ZDavP-2 je urejen tudi položaj, ko davčni organ ugotovi, da pogoji za učinkovanje samoprijave niso izpolnjeni. Zlasti so se v praksi postavljala vprašanja, kako naj davčni organ postopa v primeru, ko zavezanec ne plača dodatno obračunanih obveznosti. Za takšne primere zakon po novem določa, da davčni organ s sklepom zavrne posebno prilogo iz drugega odstavka 55. člena ZDavP-2 (obrazec - priloga IV. Pravilnika o izvajanju ZDavP-2), predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka. To pomeni, da mora zavezanec za dodatno obračunani davek plačati zamudne obresti, prav tako pa davčni organ zoper njega lahko začne postopek o prekršku.

Institut samoprijave je po novem deloma urejen tudi v Zakonu o davku na dodano vrednost. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS št. 85/2009), sta bila s 43. členom v ZDDV-1 dodana nova 141.a in 141.b člen. Navedeni določbi predstavljata izpeljavo ureditve popravljanja davčne osnove v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje, na področju samoprijave. Pravilnik o izvajanju ZDDV-1 v šestem odstavku 154. člena omogoča zavezancem za davek na dodano vrednost, da samoiniciativno odpravijo napake, še pred njihovo ugotovitvijo s strani davčnega organa. Gre za specifično ureditev, ki je primerljiva s predložitvijo davčnega obračuna na podlagi samoprijave, saj tudi v tem primeru davčni zavezanec napako popravi sam in plača razliko v davku. Razlika je v tem, da pri predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave zavezanec popravlja obračun, v katerem je bila ugotovljena napaka, pri popravljanju obračuna DDV pa davčni zavezanec zneske iz naslova napak vključi v naslednji davčni obračun. Razlika pa je tudi v omejitvi napak, saj v postopku samoprijave lahko zavezanec popravlja vse napake, na podlagi 154. Pravilnika o izvajanju ZDDV-1 pa napake, ki so določene v tem členu.

Ker za te primere ni določena izjema od prekrška, je bilo zaradi pravne gotovosti tudi za te primere popravljanja napak potrebno v 141. b členu ZDDV-1 določiti, da se zavezanec ne kaznuje za prekršek, če popravke napak iz preteklih davčnih obdobj vključi v tekoči obračun DDV in od razlike v davku obračuna in plača zamudne obresti. Obresti mora zavezanec obračunati in plačati za obdobje od poteka roka za plačilo davka po obračunu za preteklo obdobje, do dneva plačila davka po obračunu, v katerem so bile v davčno osnovo vključene razlike iz naslova napak.

Kot je že navedeno, lahko zavezanec na podlagi samoprijave v skladu z določbami ZDavP-2, popravlja širši nabor napak, kot na podlagi 154. člena Pravilnika o izvajanju ZDDV-1. Za ta primer je v 141.a členu ZDDV-1 določeno, da se ne glede na kazenske določbe v ZDDV-1, za prekršek ne kaznuje davčni zavezanec, ki je predložil obračun DDV oziroma plačal DDV na podlagi samoprijave.

58. člen ZDavP-2 (16. člen ZDavP-2B) - plačnik davka:

V tem členu se natančneje kot doslej opredeljuje pojem in vsebina izraza »plačnik davka«. Člen določa, kdo se šteje za plačnika davka tudi v nekaterih transakcijah, ki so se začele pojavljati v zadnjem času in do zdaj niso bile natančno oziroma posebej določene, denimo transakcije, ki so povezane z uvedbo fiduciarnih računov z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov. V skladu s tem členom mora oseba izpolnjevati tri sklope pogojev, da se lahko opredeli kot plačnik davka, in sicer pogoje, povezane s pravnoorganizacijsko obliko osebe, z njeno »prisotnostjo« v Sloveniji ter z načinom plačila dohodka.

Naštete so osebe, ki se štejejo za plačnika davka, in sicer v 1. do 8. točki prvega odstavka tega člena. Ta člen rešuje oziroma drugače ali na novo ureja nekatere situacije, ki so se v dosednji praksi izvajanja ZDavP-2 pokazale kot manj dobre. Tako je npr. določeno, da se za plačnika davka šteje upravnik večstanovanjske stavbe, ki prejme dohodek za račun etažnih lastnikov stavbe. Upošteva določbo 1. točke drugega odstavka tega člena se za plačnika davka od dohodka etažnih lastnikov iz denimo oddajanja v najem skupnih prostorov vedno šteje upravnik večstanovanjske stavbe, kadar dohodek izplača oseba (najemjemalec), ki bi se sicer štela za plačnika davka po 1. točki prvega odstavka tega člena. Kadar dohodek izplača fizična oseba (najemjemalec), ki se ne more šteti za plačnika davka po 1. točki prvega odstavka tega člena, se upravnik večstanovanjske stavbe šteje za plačnika davka po 6. točki prvega odstavka tega člena. S tem bo dosežena administrativna razbremenitev etažnih lastnikov, saj po novem etažni lastniki ne bodo dolžni oddajati posebne napovedi za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem tudi v primeru, ko so bili skupni prostori s posredovanjem upravnika večstanovanjske stavbe oddani v najem najemjemalcem, ki so fizične osebe.

Določeno je tudi, da se za plačnika davka šteje oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj.

Nadalje so v tem členu določena pravila, ki rešujejo primere, ko se po določbah prvega odstavka tega člena za plačnika davka lahko šteje več oseb iz različnih točk odstavka, ki izpolnjujejo vse tri sklope pogojev, da se opredelijo kot plačniki davka. Pravila omogočajo, da se v teh primerih za plačnika davka opredeli le ena oseba. Zakon za te primere predvideva posebno izjavo, katero mora oseba, ki šteje za plačnika davka po drugem odstavku 58. člena, predložiti izplačevalcu dohodka še pred izplačilom dohodka, prejemnik izjave jo mora hraniti še deset let. Ta oseba, ki na podlagi drugega odstavka 58. člena ne šteje za plačnika davka, mora hkrati s plačilom dohodka davčnemu organu posredovati podatke o plačilu dohodka osebi, ki se šteje za plačnika davka. Glede te obveznosti opozarjamo, da vrsto, obliko in način

dajanja podatkov predpiše minister za finance, ter da se začne uporabljati šele s 1. julijem 2010.

Tako kot doslej je opredeljena posebna obravnava diplomatsko-konzularnega predstavništva tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništva mednarodne organizacije v Sloveniji kot plačnika davka ter prenos izpolnjevanja obveznosti plačnika davka s plačnika davka na drugo osebo le s pooblastilom. Prav tako je urejeno ravnanje v določenih primerih, ko oseba, ki bo dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov prejela za tuj račun oziroma posrednik pravice iz nematerializiranih finančnih instrumentov izvršuje deloma zase in deloma za tuj račun.

Posebne določbe v zvezi z obračunom davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov, vsebuje tudi posebni del ZDavP-2, v novih členih 383.b do 383.g, v katerih so opredeljene posebnosti v primeru izplačila na tuj račun, vračilo davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov, če je plačnik davka odtegnil previsok davčni odtegljaj, ter uvaja se nove udeležence - pooblaščenca (383.f člen) ter pooblaščenega tujega posrednika (383.g člen).

63. člen ZDavP-2 (17. člen ZDavP-2B - vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave:

V novi ureditvi ni več določen postopek v zvezi z izdajo odločbe, s katero se doseže pravilna odmera na podlagi samoprijave zavezanca. Po dosedanji ureditvi je bilo določeno, da je davčni organ, na podlagi samoprijave, zavezancu izdal odmerno oziroma dopolnilno odločbo. Odmerno odločbo je izdal v primeru, če zavezancu odločba sploh še ni bila izdana. V primeru, ko je zavezanec po izdaji odločbe popravil davčno napoved, je moral davčni organ izdati dopolnilno odločbo. V praksi izdaja dopolnilne odločbe v posameznih postopkih ni mogoča, temveč je potrebno ponoviti celotno odmero. Pravilna odmera se lahko doseže le z uporabo izrednega pravnega sredstva obnove postopka.

Podobno kot s spremembo 55. člena, je tudi v 63. členu na novo urejeno obračunavanje dodatnih kazenskih odstotnih točk, ki povečujejo obresti po medbančni obrestni meri. Po novem davčni organ medbančno obrestno mero poveča za:

- 1 odstotno točko, če zavezanec predloži podatke v enem mesecu,
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih,
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu,
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi.

67. člen ZDavP-2 (18. člen ZDavP-2B) - skrbnik za davčne zadeve:

Novela ZDavP-2B je na novo uredila vprašanje odgovornosti skrbnika davčnega zavezanca, ki ga določi davčni organ, če pravni nasledniki umrlega davčnega zavezanca ne določijo osebe, ki je zadolžena za izpolnjevanje davčnih obveznosti.

Novela ZDavP-2B je določila obseg skrbnikove odgovornosti za plačilo davčnih obveznosti. Praviloma plačuje skrbnik za davčne zadeve davčne obveznosti v breme premoženja oziroma dohodkov iz premoženja zapustnika. Če pa skrbnik za davčne zadeve tudi upravlja zapustnikovo premoženje, je njegova odgovornost lahko širša. V tem primeru lahko skrbnik za davčne zadeve odgovarja za obveznosti, ki so nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po 7. odstavku 48. člena ZDavP-2. To pomeni, da če davek ni bil plačan, premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga skrbnik upravlja, pa ne zadoščajo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelil premoženje oziroma prihodke v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika, odgovarja skrbnik za davčne namene za obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika, z vsem svojim premoženjem.

DRUGI DEL – DAVČNI POSTOPEK

75. a člen ZDavP-2 (20. člen ZDavP-2B) - posebni primeri prekinitve postopka:

Poleg prekinitve postopka, opredeljenih v 153. členu ZUP, je novela uvedla poseben primer prekinitve v davčnem postopku, in sicer zgolj kadar je zaradi ugotovitve dejanskega stanja potrebno opraviti poizvedbo pri pristojnih organih drugih držav. V teh primerih je pridobivanje podatkov lahko dolgotrajno, tudi več mesecev, zato je bilo potrebno določiti ta poseben primer. Postopek se prekine na podlagi izdanega sklepa, nadaljuje pa se takoj po prejetju zaprosenih podatkov. V skladu s pravili ZUP v času prekinitve ne tečejo roki, predvsem rok za izdajo odločbe.

85. člen ZDavP-2 (21. člen ZDavP-2B) – vročitev:

Po dosedanji ureditvi je bila v prvem odstavku določena fikcija vročitve in sicer, da se vročitev z navadno vročitvijo šteje za opravljeno 20. dan od dneva odprave. Na novo je določena domneva, da je vročitev v primerih navadnega vročanja opravljena 15. dan od dneva odpreme, če zakon ne določa drugače.

Posebna določba, povezana z vročanjem je določena tudi v 6. odstavku 267. člena ZDavP-2, po katerem lahko davčni zavezanec, v kolikor mu davčni organ ni vročil informativnega izračuna dohodnine do 15. junija za preteklo leto, mora sam vložiti napoved za odmero dohodnine do 31. julija.

Po novi ureditvi je črtan četrti odstavek. S predlagano spremembo se je odpravila obveznost davčnega organa, da v primeru, ko zavezanec, kateremu je davčni organ poslal informativni izračun z navadno vročitvijo, ne poravna obveznosti in ne vloži ugovora, ponovno vroča informativni izračun z osebno vročitvijo.

86. člen ZDavP-2 (22. člen ZDavP-2B) - rok za vložitev pritožbe:

Novi četrti odstavek določa, da lahko v primeru, ko zavezanec za davek umre med tekom roka za pritožbo, pritožbe zoper odločbo pa ni vložil, pritožbo vložijo njegovi pravni nasledniki. Rok za vložitev pritožbe prične teči znova in sicer od pravnomočnosti sklepa o dedovanju. Razlog za to dopolnitev je v tem, da pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika. S tem, ko pravni naslednik lahko pravočasno vloži pritožbo, mu je omogočeno varstvo njegovih pravic in pravnih koristi.

Po novem petem odstavku se ta določba smiselno uporablja tudi za ugovor zoper informativni izračun dohodnine. V primeru, če bo zavezanec umrl po vročitvi informativnega izračuna dohodnine, ko rok za ugovor še ne bo potekel, ugovora pa ne bo vložil, bodo lahko pravni nasledniki v roku 15 dni od pravnomočnega sklepa o dedovanju vložili ugovor.

89. člen ZDavP-2 (23. člen ZDavP-2B) - obnova davčnega postopka:

V tretjem odstavku je določen nov obnovitveni razlog, na podlagi katerega lahko davčni organ začne obnovo postopka po uradni dolžnosti v primeru, če ugotovi, da je bil zaradi napak v odločbi, izdani samodejno z uporabo informacijskega sistema, davek nepravilno odmerjen. Rok za uvedbo postopka je šest mesecev od dokončnosti odločbe. Po preteku šestih mesecev se obnova iz tega razloga ne more več začeti. Na podlagi spremembe bo lahko organ prve stopnje sam, po izdaji odmerne odločbe, s katero je bil zaradi sistemske napake programske podpore napačno odmerjen davek (napaka storjena v škodo ali v korist zavezanca), obnovil postopek odmere, ter prejšnjo odločbo odpravil ali razveljavil in nadomestil z novo. To izredno pravno sredstvo se bo lahko uporabljalo izključno za napačne odmere v primeru množičnih odmer, izvedenih s programsko podporo, pri katerih se pojavijo nepredvidljive oziroma nepredvidene sistemske napake, kot na primer napake v zajemu podatkov, programske napake in podobno. Ponovna uporaba tega pravnega sredstva v skladu z novim, četrtem odstavkom, ni več mogoča.

96. člen ZDavP-2 (25. člen ZDavP-2B) – zamudne obresti:

Črtana je določba petega odstavka, ki je doslej določala, se zavezancu ne zaračunajo zamudne obresti, dokler znesek obresti ne preseže 10 evrov. Namen doslej veljavne ureditve je bil izvajanje načela ekonomičnosti postopkov in preprečiti izterjavo nizkih zneskov. Ker so omejitve izterjave že sicer določene v 149. členu tega zakona, peti odstavek tega člena ni potreben, zato je črtan. V primeru pobiranja prispevkov za osebe javnega prava, si prejemniki teh sredstev sami določijo znesek, do katerega se zamudne obresti ne zaračunajo.

98. člen ZDavP-2 (27. člen ZDavP-2B) - vračilo davka v posebnih primerih:

Črtani so bili vsi odstavki od drugega naprej, ker je vsebina prenesena v ZDDV-1. Novi 73. a člen ZDDV-1 tako določa, da lahko davčni organ v primeru dvoma o upravičenosti zahteve za vračilo DDV na podlagi obračuna DDV, pred vračilom zahteva, da zavezanec predloži ustrezen instrument zavarovanja. Če se v postopku

ugotovi, da je zahteva za vračilo DDV ni bila upravičena, DDV pa je že bil vrnjen, se zavarovanje unovči. Če pa je ugotovljeno, da je zahteva za vračilo DDV upravičena, se nemudoma sprosti zavarovanje in vrne instrument zavarovanja zavezancu.

99. člen ZDavP-2 (28. člen ZDavP-2B) - obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka:

Po dosedanji ureditvi je bil zavezanec upravičen do zamudnih obresti le, če mu je bil davek neupravičeno ali preveč odmerjen. Po novi ureditvi se zavezancu priznajo zamudne obresti tudi v primeru, če je bila njegova zahteva za vračilo davka neupravičeno zavrnjena. Najpogosteje bo šlo za primere, ko je zadeva na podlagi pritožbe vrnjena v ponovni postopek, v katerem se zavezancu ugodi. Obresti se obračunajo v skladu s 96. členom ZDavP-2, začno pa teči s potekom 30-dnevnega roka po vročitvi odločbe, s katero je bila zavezancu neupravičeno zavrnjena zahteva za vračilo davka.

Po novem se lahko izjemoma zavezancu priznajo tudi zamudne obresti od nepravočasno vrnjenih zamudnih obresti (po določbi 96. člena se namreč od zamudnih obresti ne obračunavajo zamudne obresti). Do te situacije lahko pride, kadar je zavezanec plačal obveznost po poteku paricijskega roka, torej z zamudnimi obrestmi (ali pa je bila prisilno izterjana), po vloženi pritožbi in vrnjeni zadevi v ponovni postopek se zavezancu preveč plačani davek vrne in od glavnice priznajo zamudne obresti. Glede na splošno določbo 96. člena se zavezancu od plačanih zamudnih obresti ne priznajo zamudne obresti. Po novem sedaj izrecno določeno, da je zavezanec upravičen tudi do zamudnih obresti od plačanih zamudnih obresti, če je davčni organ v zamudi z vračilom preveč ali neupravičeno plačanih zamudnih obresti, glede na siceršnje zakonske roke za izvedbo postopka in vračilo davka (npr. 251. člen ZUP, upošteva roke iz 141. člena ZDavP-2).

101. člen ZDavP-2 (29. člen ZDavP-2B) - odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka za fizične osebe:

Šesti odstavek 101. člena ZDavP-2 postavlja omejitev glede odločanja o odpisu, delnem odpisu, odlogu oziroma obročnem plačilu davka, in sicer določa, da se ta člen ne uporablja za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, in sicer za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti. V šestem odstavku je dodan nov drugi stavek, ki določa, da se za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, ne šteje poračun dohodnine na letni ravni.

V 101. členu ZDavP-2 je dodan nov sedmi odstavek, ki določa, da davčni organ ne more odobriti odpisa ali delnega odpisa v skladu s tem členom osebam, ki prenehajo opravljati dejavnost, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, in fizičnim osebam, ki odgovarjajo za obveznosti družb, za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti družbe. Za davek, ki se nanaša na opravljanje dejavnosti, se ne šteje poračun dohodnine na letni ravni. Navedena sprememba pomeni, da davčni organ samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, tudi po prenehanju njegovega statusa, ne more dovoliti odpisa in delnega

odpisa davkov, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, lahko pa jima, ob izpolnjevanju zakonskih pogojev, odobri odpis, delni odpis, odlog oz. obročno plačilo po 101. členu, in sicer za davke, ki jih plačuje kot fizična oseba in ki se ne nanašajo na opravljanje dejavnosti. Enako velja tudi za fizične osebe, ki odgovarjajo za obveznosti družbe iz naslova davkov, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti družbe. Za poračun dohodnine na letni ravni pa te osebe lahko uveljavljajo odpis ali delni odpis po 101. členu ZDavP-2, saj je določeno, da gre za davek, ki se ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

102. člen ZDavP-2 (30. člen ZDavP-2B) - odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode

Po novi ureditvi se v prvem odstavku 102. člena besedilo »plačilne nezmožnosti« nadomesti z besedilom »trajnejše nelikvidnosti«. Po dosednji ureditvi je davčni organ zavezancu, ki bi mu zaradi plačilne nezmožnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, lahko odobril odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma obročno plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev. »Plačilno nezmožnost«, kot merilo za ugotavljanje hujše gospodarske škode, je urejal Zakon o finančnem poslovanju podjetij, ki je dne 15. 1. 2008 prenehal veljati, zato je sprememba 102. člena v tem, da se merilo »plačilne nezmožnosti« nadomesti s »trajnejšo nelikvidnostjo«, ki jo ureja Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju - ZFPPIPP.

Trajnejša nelikvidnost je po prvi točki prvega odstavka 14. člena ZFPPIPP-a položaj, ki nastane, če davčni zavezanec v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju. Če se ne dokaže drugače velja, da je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik po prvi točki drugega odstavka 14. člena ZFPPIPP-a trajneje nelikviden, če za več kot 2 meseca zamujajo z izpolnitvijo ene ali več obveznosti v skupnem znesku, ki presega 20 odstotkov zneska njegovih obveznosti, izkazanih v letnem poročilu za zadnje poslovno leto pred zapadlostjo teh obveznosti. Za dokazovanje trajnejše nelikvidnosti v postopkih ugotavljanja hujše gospodarske škode predlagamo, da od zavezanca pridobite:

- izkaz poslovnega izida za zadnje leto pred vložitvijo vloge in
- dokazila o skupnem znesku zapadlih, neplačanih obveznost dolžnika, pri čemer nam podatek posreduje zavezanec z izpiskom odprtih obveznostih – odprte fakture, prejeta posojila. V kolikor bodo te obveznosti znašale več kot 20% skupnih obveznosti iz izkaza poslovnega izida za zadnje leto pred vložitvijo vloge, se šteje, da je izpolnjen pogoj trajnejše nelikvidnosti.

V petem odstavku je dodan nov drugi stavek, ki določa, da se za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti. Davčni organ torej lahko samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, dovoli odlog plačila ali obročno plačilo davkov, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti, če bi mu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda. Samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, pa lahko davčni organ dovoli odpis,

delni odpis, odlog in obročno plačilo davkov, ki ne izvirajo iz opravljanja dejavnosti, če bi plačilo davčne obveznosti ogrozilo preživeljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Iz razloga morebitnega nastanka hujše gospodarske škode odpis ali delni odpis davka iz naslova opravljanja dejavnosti ni mogoč.

103. člen ZDavP-2 (31. člen ZDavP-2B) - posebni primeri odloga in obročnega plačevanja davka:

Drugi odstavek 103. člena določa poenostavljen način odločanja o obročnem plačilu, v katerem davčnemu zavezancu ni treba izkazovati izpolnjevanja določenih pogojev oziroma kriterijev, ki so določeni v 101., 102. in prvemu odstavku 103. členu zakona. Po dosedanji ureditvi je veljalo, da se davčnemu zavezancu – fizični osebi, ki ne opravlja dejavnosti, in davka ni zmožna plačati v enkratnem znesku ter ne more zagotoviti zavarovanja, lahko dovoli obročno odplačevanje v največ 3 mesečnih obrokih. Po novi ureditvi drugi odstavek 103. člena določa, da se davčnemu zavezancu - fizični osebi, ki davka ni zmožna plačati davka v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja, lahko odobri obročno plačilo v največ 3 mesečnih obrokih, ob pogoju, da se davek ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

Določba drugega odstavka 103. člena se torej lahko uporabi, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- zavezanec je fizična oseba,
- ki davka ni zmožna plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja in
- gre za davek, ki se ne nanaša na opravljanje dejavnosti.

Navedeno pomeni, da se tudi samostojnemu podjetniku ali zasebniku lahko odobri obročno plačevanje davka v 3 mesečnih obrokih, če gre za davek, ki se ne nanaša na opravljanje dejavnosti (npr. dohodnina, davek na dediščine in darila, davek na promet nepremičnin ter nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, če ne gre za poslovne prostore, itd.). Sprememba drugega odstavka tudi pomeni, da fizična oseba, ki je prenehala opravljati dejavnost in fizična oseba, ki odgovarja za obveznosti družbe, ne more uveljavljati obročnega plačila po tem odstavku za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

Nova ureditev drugega odstavka ne vsebuje več stavka o obračunavanju obresti po slovenski medbančni obrestni meri, saj je v 104. členu generalna določba za vse vrste odlogov ter obročna plačila, ki določa, da se obračunajo obresti po medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu. Iz tega razloga je bila povsem identična določba v 103. členu nepotrebna.

Po novi ureditvi tretji odstavek 103. člena določa, da davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka in davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno. Po dosedanji ureditvi tretjega odstavka 103. člena ZDavP-2 so glede odloga oziroma obročnega plačila davka veljale omejitve za davek na dodano vrednost, obračunan v davčnem obračunu, akontacije davkov in davčni odtegljaj. Po novi ureditvi pa omejitev velja le glede akontacije davkov in davčni odtegljaj. Glede na navedeno se odlog oziroma

obročno plačilo po novem lahko odobri tudi za davek na dodano vrednost, obračunan v davčnem obračunu.

107. člen ZDavP-2 (34. člen ZDavP-2B) - odpis davka v drugih primerih:

Nova tretja točka prvega odstavka je posledica novega 126.a člena, ki določa, da davčna obveznost (razen zamudnih obresti), katere pravica do izterjave je zastarala, ne preneha, če je davčni dolg zavarovan s hipoteko in če je pred potekom zastaranja pravice do izterjave vložen predlog za izvršbo na nepremičnino. Ker ta člen omogoča, da se v izvršilnem postopku poplača zastarana davčna obveznost, je bilo potrebno določiti izjemo v 3. točki 1. odstavka 107. člena ZDavP-2, ki je določala, da se davek odpiše, če je pravica do izterjave zastarala. Tako se po noveli odpiše davek, če je pravica do izterjave zastarala, razen v primeru iz 126.a člena ZDavP-2.

Ker je novela v 3. točki 1. odstavka 107. člena določila izjemo glede odpisa davka, katerega pravica do izterjave je zastarala, je bilo potrebno določiti trenutek, ko se davek, za katerega velja ta izjema, odpiše. Davek, ki je zavarovan s hipoteko in je predlog za izvršbo na nepremičnino vložen pred zastaranjem pravice do izterjave, se lahko v tem izvršilnem postopku poplača tudi po zastaranju. Če davek v postopku izvršbe na nepremičnino ni poplačan, se odpiše z dnem pravnomočnosti sklepa o poplačilu, ki ga izda sodišče. Če je bila izvršba na nepremičnino ustavljena, se davek odpiše z dnem pravnomočnosti sodnega sklepa o ustavitvi izvršilnega postopka.

Novost je tudi ta, da je mogoče vzpostaviti obveznost za plačilo odpisanega davka v primerih, ko je bil davek odpisan na podlagi ugotovitve davčnega organa, da davka ni mogoče izterjati iz premoženja zavezanca za davek (pri pravnih osebah pa niti iz predloženega instrumenta n naslednika), kasneje pa se najde premoženje zavezanca za davek. Ponovna vzpostavitev obveznosti je mogoče le v primerih, ko je bil davek odpisan na podlagi ugotovitve, da davčni zavezanec, ki je umrl, ni zapustil nobenega premoženja, oziroma ugotovitve, da dolga ni mogoče izterjati od pravne osebe niti iz morebiti predloženega instrumenta zavarovanja sli od njenega pravnega naslednika (1. in 2. točka 1. odstavka 107. člena).

Po dosedanji ureditvi je bila ponovna vzpostavitev odpisane obveznosti možna le za primere razveljavitve potrjene prisilne poravnave in najdbe premoženja zavezanca za davek, ki je s stečajem prenehal. Ker je situacija s kasneje najdenim premoženjem zavezanca za davek, kateremu je bil davek odpisan na podlagi ugotovitve davčnega organa, da davka ni mogoče izterjati iz njegovega premoženja, primerljiva s tisto, ki jo ureja 5. odstavek 106. člena ZDavP-2, je novela določila, da se tudi v primerih iz 1. oziroma 2. točke 107. člena ZDavP-2, ko se najde premoženje, ki predstavlja možnost za poplačilo davka, ponovno vzpostavi obveznost za plačilo davka, ki je bil odpisan na podlagi 1. oziroma 2. točke 107. člena.

110. člen ZDavP-2 (35. člen ZDavP-2B) - omejitev uporabe določb tega poglavja:

Nov drugi odstavek določa, da se določbe 101., 102. in 103. člena, ki se nanašajo na odpis, delni odpis, odlog oziroma obročno plačilo davka, ne uporabljajo za izrečene

globe in stroške postopka o prekršku. Davčni organ kot prekrškovni organ v postopkih o prekrških namreč ravna v skladu z določbami Zakona o prekrških (v nadaljnjem besedilu: ZP-1), ki ureja splošne pogoje za predpisovanje prekrškov in sankcij zanje, splošne pogoje za odgovornost za prekrške, za izrekanje in za izvršitev sankcij za prekrške, postopek za prekrške ter organe za odločanje o prekrških. ZP-1 kot specialnejši predpis predvideva in ureja tudi postopek obročnega plačila globe in plačilo polovice izrečene globe. Zavezanci imajo tako v prekrškovnem postopku v skladu z določbami ZP-1 druge možnosti za poplačila globe ali za nadomestitev globe z drugimi ukrepi.

Z novim tretjim odstavkom novela določa dodatne omejitve za vodenje postopkov odpisa, odloga in obročnega plačila davka po 101., 102. in 103. členu ZDavP-2. Teh postopkov ni mogoče voditi po začetku postopka zaradi insolventnosti za obveznosti, na katere učinkuje postopek zaradi insolventnosti. Terjatve, na katere učinkuje postopek zaradi insolventnosti, določa Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP). Razlog prepovedi vodenja postopkov za odpis, odlog ali obročno plačilo davka v teh primerih je v tem, da so postopki zaradi insolventnosti vodijo zoper trajno nelikvidne ali dolgoročno plačilno nesposobne dolžnike, njihov učinek pa se načeloma razteza na vse njihove upnike. Postopki po 101., 102. in 103. členu ZDavP-2 pa so prav tako namenjeni izboljšanju finančnega položaja davčnega zavezanca, ki davčnih obveznosti ni zmožen poravnati v roku, učinek pa imajo le na terjatve enega upnika – države oziroma davčnega organa. Glede na to, da je predpostavka za insolvenčne postopke enaka ali celo hujša finančna stiska dolžnika, kot se zahteva za odpis, odlog in obročno plačilo davka po ZDavP-2 in da insolvenčni postopki učinkujejo širše (na vse dolžnikove upnike) ni smiselno, da se tekom insolvenčnega postopka vodijo postopki, ki zasledujejo podoben namen, učinkujejo pa zgolj na posameznega upnika. Nenazadnje je posledica insolvenčnih postopkov delno poplačilo upnikov in prenehanje preostanka obveznosti (stečaj nad pravno osebo in osebni stečaj z odpustom obveznosti) oz. znižanje terjatev in podaljšanje roka za plačilo. Ti učinki nastanejo za vse terjatve, na katere učinkuje insolvenčni postopek, torej bi nastali tudi za tiste, katerih plačilo bi bilo v davčnem postopku odloženo ali dovoljeno obročno plačilo.

Po začetku postopka zaradi insolventnosti ni dovoljeno voditi postopka po 101., 102. in 103. členu ZDavP-2, kar pomeni, da se vloga po 101., 102. in 103. členu, vložena po začetku postopka zaradi insolventnosti zavrže, postopki, ki so ob začetku postopka zaradi insolventnosti v teku, pa se ustavijo. Po zaključku postopka zaradi insolventnosti lahko zavezanec ponovno vloži vlogo po 101., 102. in 103. členu ZDavP-2 tudi za obveznosti na katere je insolvenčni postopek učinkoval, vendar jih je tudi po zaključku insolvenčnega postopka dolžan plačati (npr. prisilna poravnava, osebni stečaj brez odpusta obveznosti...).

Prepoved vodenja postopkov po 101., 102. in 103. členu ZDavP-2 ne velja za terjatve, na katere začet insolvenčni postopek ne vpliva. Te obveznosti se lahko odpišejo, odložijo in dovoli obročno plačilo kljub temu, da je nad dolžnikom v teku insolvenčni postopek.

119. člen ZDavP-2 (36. člen ZDavP-2B) - začasni sklepi za zavarovanje:

Novela je razširila možnost zavarovanja izpolnitve ali plačila davčne obveznosti z začasnim sklepom na dolžnikove premičnine. Dosedanja ureditev je omogočala, da je davčni organ zavezancu prepovedal razpolaganje z njegovimi premičninami, pri čemer zavarovanje ni bilo možno na premičnine, ki so iz izvršbe izvzete (177. člen), omejeno pa je bilo na in premičnine iz 178. člena ZDavP-2.

Na premičnine iz 178. člena ZDavP-2 je izvršba omejena tako, da nanje z izvršbo ni mogoče seči le v prvih šestih mesecih od dneva zapadlosti davka. Če v tem času davek ni plačan, lahko davčni organ z izvršbo poseže tudi na te premičnine. Ker je izvršba na te premičnine omejena le v polletnem obdobju po zapadlosti davka je smiselno, da so predmet zavarovanja davčnega dolga tudi premičnine iz 178. člena ZDavP-2, v kolikor to ne ovira dolžnika pri opravljanju dejavnosti v obdobju pred potekom šestih mesecev od zapadlosti davka. Omejitev in prepoved razpolaganja s surovinami, polizdelki za predelavo in pogonskim gorivom bi dolžniku onemogočala opravljanje dejavnosti (ti se pri uporabi porabijo, predelajo.), pri čemer pa to ne velja, če se dolžniku prepove razpolaganje s stroji, orodji in drugimi delovnimi pripravami, ki so nujne za opravljanje dejavnosti. Kljub zavarovanju z začasnim sklepom na stroje, orodja in druge delovne priprave, ki so nujne za opravljanje dejavnosti, lahko dolžnik le te normalno uporablja pri opravljanju dejavnosti, prepove se mu le odtujitev in obremenitev teh premičnin.

Zato je novela ZDavP-2 določila, da je pri zavarovanju z začasnim sklepom na premičnine potrebno upoštevati le omejitve, ki jih določa 177. člena ZDavP-2 in omejitve, ki jih določa 178. člen ZDavP-2, vendar le v delu, ki se nanaša na surovine, polizdelke za predelavo in pogonsko gorivo.

125. člen ZDavP-2 (37. člen ZDavP-2B) – zastaranje:

Po dosednji ureditvi je pravica do odmere davka relativno zastarala v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek obračunati, odtegniti, odmeriti ali plačati. Ker je po zakonu o davčnem postopku oziroma po zakonih o obdavčenju plačilo davka vedno posledica obračuna, odtegljaja ali odmere davka, obravnavane določbe ni bilo mogoče samostojno uporabiti v delu, ki začetek zastaranja pravice do odmere davka veže na plačilo davka. Zato je novela besedo »plačati« črtala iz 1. odstavka 125. člena ZDavP-2.

Novela je kot splošno pravilo, med možne začetke teka zastaranja pravice do odmere davka določila trenutek, ko bi bilo potrebno davek napovedati. Z ureditvijo je zagotovljena konsistentna ureditev začetka teka zastaralnega roka pri vseh treh načinih izračuna davka, saj je sedaj začetek teka zastaralnega roka v vseh primerih vezan na zakonsko predpisano ravnanje davčnega zavezanca. Zaradi primerov, v katerih je davek lahko odmerjen brez vložene napovedi ohranja novela kot začetek teka zastaralnega roka tudi dan, ko bi bilo treba davek odmeriti.

Novost je tudi posebna ureditev zastaranja pravice do odmere davka na promet nepremičnin, davka na darilo in davka na dediščine. Zastaralni rok za odmero teh davkov začne po novem teči na dan, ko bi bilo davek potrebno napovedati (davek na

promet nepremičnin, davek na darila) ali odmeriti (davek na dediščino), absolutno pa pravica do odmere davka zastara po poteku desetih let od dneva, ko je prvič pričelo teči. Znotraj absolutnega zastaralnega roka pa relativni zastaralni rok ne teče.

Razlog za posebno ureditev zastaranja pravice do odmere teh davkov je posledica dejstva, da je po dosedanji ureditvi pravica do odmere teh davkov lahko zastarala s potekom relativnega (petletnega) zastaralnega roka zgolj zato, ker davčni organ v relativnem zastaralnem roku ni bil seznanjen z nastankom davčne obveznosti in posledično ni začel postopka odmere davka.

Pri odmeri davka na promet nepremičnin in odmeri davka na prejeto darilo davčna obveznost nastane s sklenitvijo pravnega posla oziroma ob dejanskem prejemu darila. Davčni organ tem poslom ne more slediti, ker o njih ni obveščen. Davčni zavezanec mora namreč v teh primerih pri davčnem organu vložiti napoved v določenem roku po nastanku davčne obveznosti, davčni organ pa izdati odločbo o odmeri davka na podlagi prejete napovedi. Zakon nalaga davčnemu zavezancu dolžnost, da davčni organ z vložitvijo napovedi za odmero davka seznaniti, da je nastala davčna obveznost, kar pomeni, da so izpolnjeni pogoji za uvedbo postopka odmere davka. Napoved davčnega zavezanca je tudi edini način, da davčni organ izve za pogoje ki narekujejo uvedbo postopka odmere davka po uradni dolžnosti.

Na podlagi 14. člena Zakona o davku na dediščino in darila, davčni urad davek na dediščino odmeri na podlagi podatkov pravnomočnega sklepa o dedovanju, odločbo mora izdati v roku 30 dni od dneva prejema pravnomočnega sklepa o dedovanju. Davčni organ za nastanek pogojev za uvedbo postopka odmere davka izve šele s prejemom pravnomočnega sklepa o dedovanju.

V izogib situacijam, ko bi pravica do odmere davka zastarala zgolj zato, ker davčni zavezanec ali sodišče ne bi davčnega organa seznanila z nastankom davčne obveznosti v petih letih od nastanka davčne obveznosti, novela ZDavP-2 ureditev zastaranja pravice do odmere davka na promet nepremičnin, davka na prejeto darilo in davka na dediščino spreminja tako, da se za odmero davka upošteva le absolutni zastaralni rok, medtem ko naj potek relativnega zastaralnega roka za odmero ne vpliva na pravico do odmere tega davka.

Ker novela ZDavP-2 ne vsebuje prehodnih določb velja, da se rok za zastaranja pravice do odmere davka na promet nepremičnin, davka na darilo in davka na dediščino, ki do dne uveljavitve novele ZDavP-2 še ni potekel, izteče po določbi novega 2. odstavka 125. člena ZDavP-2.

126.a člen ZDavP-2 (38. člen ZDavP-2B) - poplačilo davčnega dolga, zavarovanega s hipoteko:

Nov 126. a člen ZDavP-2 predstavlja posebno ureditev glede poplačila terjatve, zavarovane s hipoteko, tako, da določa za davčne obveznosti kot obveznosti javnopravne narave, glede zastaranja take učinke, ki jih za obveznosti oz. terjatve iz obligacijskih razmerij določa 343. člen Obligacijskega zakonika (OZ), s čimer se izenačuje položaj vseh hipotekarnih upnikov. V 343. členu OZ določa, da lahko se upnik, po nastopu zastaranja terjatve, ki je zavarovana z zastavo ali hipoteko,

poplača iz obremenjene stvari, če jo ima v rokah ali če je njegova pravica vpisana v javni knjigi. Navedeno ne velja za zastarane terjatve za obresti in druge občasne dajatve.

Bistvena sprememba, ki jo za terjatve davčnega organa prinaša 126.a člen je ta, da terjatev, ki je zavarovana s hipoteko ne preneha nujno z nastopom zastaranja pravice do izterjave. Terjatev davčnega organa ne preneha, če sta kumulativno izpolnjena dva pogoja:

1. davčni organ ima na nepremičnini zastavno pravico,
2. pred potekom zastaranja pravice do izterjave¹ je vložen predlog za izvršbo na nepremičnino.

V kolikor sta ta dva pogoja kumulativno izpolnjena, se po noveli ZDavP-2B ob nastopu zastaranja pravice do izterjave davek ne odpiše (3. točka 1. odstavka 107. člena ZDavP-2), temveč se obveznost poplača v izvršilnem postopku na podlagi sklepa sodišča o poplačilu. S poplačilom iz prodaje nepremičnine v izvršilnem postopku davčna obveznost preneha.

Po nastopu zastaranja pravice do izterjave s hipoteko zavarovane davčne obveznosti ni več mogoče izterjevati z drugimi sredstvi davčne izvršbe (sklep na TRR, denarne prejemke, terjatve, premičnine...). Ta davek se lahko poplača le iz prodaje obremenjene nepremičnine v izvršilnem postopku.

Možnost poplačila zastarane zavarovane terjatve velja le za glavnico in obresti po evropski oziroma slovenski medbančni obrestni meri, ne pa tudi za zamudne obresti.

Zavarovana terjatev davčnega organa (davek), ki se v izvršilnem postopku na nepremičnino ne poplača, se odpiše na podlagi novega 2. odstavka 107. člena ZDavP-2. Davek, ki presega znesek plačila po sklepu o poplačilu, se odpiše z dnem pravnomočnosti sklepa o poplačilu, če pa je izvršilni postopke ustavljen, se davek odpiše z dnem pravnomočnosti sklepa o ustavitvi postopka.

Ker novela ZDavP-2 ne vsebuje prehodnih določb, se določbe novele začnejo uporabljati z dnem njene uveljavitve za vse postopke, tako tiste, ki se bodo šele začeli kot tudi tiste, ki so na dan uveljavitve novele že v teku. Navedeno pomeni, da določba 126.a člena velja tudi za vse davčne obveznosti, katere je davčni organ že pred uveljavitvijo novele zavaroval z vknjižbo hipoteke, če bo pred nastopom zastaranja pravice do izterjave vložen pri sodišču predlog za izvršbo na obremenjeno nepremičnino.

129. člen ZDavP-2 (39. člen ZDavP-2B) - nadzor obračunov davka pri davčnem organu:

Po novem 129. člen ZDavP-2 določa, da postopek nadzora obračunov davka pri davčnem organu obsega tudi nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti predlaganja obračunov (novi drugi odstavek 129. člena), ne pa le že predloženih obračunov davka.

---

¹ Po določbah 125. in 126. člena ZDavP-2.

Tako kot doslej, tudi po noveli ZDavP-2B, v primeru v nadzoru prejetih obračunov davka davčni organ:

1. preverja popolnost, pravočasnost, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka;
2. primerja podatke v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu;
3. primerja podatke v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

Zavezanca se v primeru, če obračun ni bil predložen ali iz predloženega obračuna izhajajo možne nepravilnosti povabi, lahko tudi po telefonu, da v osmih dneh predloži obračun davka, popravljen obračun davka oziroma predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo. Zapisnik se sestavi o ustni izjavi oziroma drugih pomembnejših dejanjih v postopku, zavezanec lahko poda pripombe na zapisnik v roku deset dni od vročitve. Po dosedanji ureditvi je bil rok za pripombe tri dni. Če je bil zapisnik sestavljen in poslan zavezancu še pred uveljavitvijo novele ZDavP-2B, torej še s starim poukom glede roka za pripombe, se rok izteče po pouku v zapisniku. Zapisnik pa se ne sestavi, če zavezanec nepravilnosti odpravi. Po prejetju pripomb se izda odločba, razen če se pripombe v celoti upoštevajo, v tem primeru se zavezanca o tem samo pisno obvesti. Odločba se izda kadar je potrebno odmeriti davek, ter tudi, kadar se ugotovijo nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti. Če je potrebno dejansko stanje dodatno raziskati, se lahko izvede davčni inšpekcijski nadzor (DIN).

133. člen ZDavP-2 (41. člen ZDavP-2B) – časovno obdobje davčnega inšpekcijskega nadzora:

Sprememba 133. člena ZDavP-2 se nanaša na davčna obdobja, na katera se lahko DIN razširi. Po dosedanji diktiji se je DIN lahko razširil na predhodna obdobja (oziroma druge vrste davka). Pri navedeni določbi so se v dosedanji praksi postavljala vprašanja, ali je DIN mogoče razširiti tudi na naknadna obdobja, zato je po novem določba zapisana tako, da je nedvoumno jasno, da se lahko DIN razširi na katerokoli drugo (predhodno ali naknadno) obdobje.

135. člen ZDavP-2 (42. člen ZDavP-2B) – začetek davčnega inšpekcijskega nadzora:

Sprememba se nanaša na ravnanje v primeru, kadar bi bil zaradi vnaprejšnje napovedi in izdaje sklepa o začetku DIN, lahko ogrožen namen inšpekcijskega postopka. Iz dosedanje ureditve izhaja, kot da je potrebno tudi v tem primeru izdati sklep o začetku DIN, katerega pa ni potrebno vročiti zavezancu. Ker je izdaja sklepa v tem primeru nesmiselna, je s spremembo izrecno določeno, da se DIN začne že, ko davčni inšpektor pri zavezancu opravi kakršnokoli dejanje z namenom opravljanja DIN.

TRETJI DEL - DAVČNA IZVRŠBA

145. člen ZDavP-2 (43. člen ZDavP-2B) - izvršilni naslovi:

Novela ZDavP-2B določa nov izvršilni naslov, na podlagi katerega davčni organ izvede davčno izvršbo. Po noveli se kot izvršilni naslov šteje tudi izvršljiv sklep sodišča o potrditvi prisilne poravnave v delu, ki se nanaša na davke in druge dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek.

Navedeni sklep sodišča je izvršilni naslov za davke in druge dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek, ki so bile prijavljene in posledično ugotovljene v postopku prisilne poravnave. Gre torej za terjatve, ki jih v postopek prisilne poravnave prijavi davčni organ kot nosilec terjatve - davki, ter terjatve, glede katerih je davčni organ le skrbnik, -dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek (obvezni prispevki za zdravstveno zavarovanje in obvezni prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča...). Izvršilni naslov za davke in druge dajatve, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek, ki so bile ugotovljene v postopku prisilne poravnave (priznane in verjetno izkazane terjatve) torej niso več odločbe davčnega organa in davčni obračuni.

Ostaja pa odločba in davčni obračun izvršilni naslov za terjatve iz naslova davkov in drugih dajatev, ki se skladno z davčnimi predpisi štejejo za davek, ki niso bile prijavljene in ugotovljene v postopku prisilne poravnave, če gre za terjatve, na katere učinkuje potrjena prisilna poravnava. Po Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP) namreč učinkuje potrjena prisilna poravnava na terjatve ne glede na to, če jo je upnik v postopek prisilne poravnave prijavil če ni v 2. in 3. odstavku 212. ali v 213. členu ZFPPIPP drugače določeno. V tem primeru je odločba davčnega organa oziroma davčni obračun izvršilni naslov v delu, v katerem ne preneha upnikova pravica uveljavljati plačilo terjatve (to je v deležu, roku in po obrestni meri določeni v sklepu o potrjeni prisilni poravnavi).

146. člen ZDavP-2 (44. člen ZDavP-2B) - izvršilni naslov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti:

Glede izvršilnih naslovov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti je novela prinesla dve vsebinski spremembi.

Prva novost sta nova izvršilna naslova, na podlagi katerih lahko davčni organ izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti. Poleg že veljavnih (odločba, sklep, plačilni nalog s potrdilom o izvršljivosti) sta po novi ureditvi izvršilna naslova še:

- druga listina, opremljena s potrdilom o izvršljivosti, ki jo izda organ, pristojen za odmero te obveznosti. Ta izvršilni naslov je bil dodan na podlagi Zakona o jamstveni shemi Republike Slovenije za fizične osebe – ZJShemoFO. V skladu s tem zakonom (17. člen) je davčni organ pristojen v imenu in za račun Republike Slovenije izterjevati neplačane zneske kredita v skladu z zakonom,

ki ureja davčni postopek. Ker ZJShemoFO določa, da je zahtevak za plačilo izvršilni naslov za izterjavo zneska kredita, za katerega je bilo unovčeno jamstvo po ZJShemFO, je potrebno tudi v ZDavP-2 zagotoviti podlago za izterjavo teh obveznosti pri davčnem organu.

- seznam izvršilnih naslovov, ki ga sestavi davčni organ, in v katerem mora biti za posamezen izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek obveznosti in zamudnih obresti za vsako vrsto obveznosti posebej. Z uvedbo seznama izvršilnih naslovov kot samostojnega izvršilnega naslova tudi za denarne nedavčne obveznosti bo mogoče denarne nedavčne obveznosti različnih predlagateljev izterjevati z enim sklepom o izvršbi, katerega priloga bo seznam izvršilnih naslovov.

Druga novost pa je obveznost predlagateljev, da pošiljajo davčnemu organu predloge za izvršbo v elektronski obliki. Prehodna določba 147. člena novele ZDavP-2B določa, da je potrebno sistem izključno elektronskega posredovanja podatkov za izterjavo davčnemu organu vzpostavi najkasneje do 1. januarja 2015. Do takrat se lahko podatki za izterjavo davčnemu organu posredujejo tako kot pred novelo, torej v elektronski ali v fizični obliki.

Novela daje ministru za finance pooblastilo da s podzakonskim aktom predpiše podatke, ki morajo biti vsebovani v predlogu ter podrobnejši način izmenjave podatkov.

149. člen ZDavP-2 (45. člen ZDavP-2B) - znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne:

Po dosedanji ureditvi se davčna izvršba ni začela, če znesek davka po enem izvršilnem naslovu na dan zapadlosti ni presegel 10 eurov. Novela določa izjemo, ko se izvršba kljub prej navedenemu temu lahko začne. Po novi ureditvi se izvršba lahko začne kljub temu, da znesek davka po enem izvršilnem naslovu na dan zapadlosti ne presega 10 eurov, če skupni znesek dolga dolžnika po posameznih izvršilnih naslovih presega 20 eurov. Na ta način bo davčni organ lahko začel izvršbo tudi zoper dolžnika, ki bo dolgoval nizke zneske obveznosti (pod 10 eurov) po več izvršilnih naslovih, seštevek tega dolga pa je tako visok, da upravičuje davčno izvršbo (več kot 20 eurov).

152. člen ZDavP-2 (46. člen ZDavP-2B) - stroški davčne izvršbe:

Novela podaljšuje rok za vračilo stroškov neupravičene davčne izvršbe (z dosedanjih 15) na 30 dni od dneva, ko je organ izvedel, da izvršba ni bila upravičena. Daljši 30 dnevni rok je usklajen s plačilnim rokom za neposredne proračunske uporabnike v breme proračuna po Zakonu o izvrševanju proračuna RS za leti 2008 in 2009, ter rokom za vračilo davka po 97. členu ZDavP-2. Prav tako pa je s podaljšanjem roka omogočeno pravočasno vračilo stroškov neupravičene davčne izvršbe tudi predlagateljem izvršbe drugih denarnih nedavčnih obveznosti, v primerih, ko breme teh stroškov trpijo ti organi.

157. člen ZDavP-2 (47. člen ZDavP-2B) - pritožba zoper sklep o izvršbi:

Po novi ureditvi o zadržanju izvršbe do odločitve o pritožbi zoper sklep odloča davčni organ le po uradni dolžnosti. Zadržanje davčne izvršbe lahko še vedno predlaga tudi zavezanec sam, vendar davčni organ na njegov predlog ni vezan. Ta sprememba je posledica dejstva, da je po zakonu merilo odločitve o zadržanju davčne izvršbe le ocena davčnega organa, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Hkrati pa pomeni ta sprememba uskladiitev ureditve zadržanja davčne izvršbe po 157. členu ZDavP-2 z odlogom davčne izvršbe po 87. členu ZDavP-2.

158. člen ZDavP-2 (48. člen ZDavP-2B) - ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi:

Po novi ureditvi je postopek z ugovorom po 158. členu usklajen s postopkom po 182. členu ZDavP-2, ko dolžnik pri rubežu premičnin ugovarja, da so premičnine last tretje osebe. Razlika med 158. in 182. členom ZDavP-2, ko gre za rubež premičnin, je v tem, da se postopek po 158. členu začne na ugovor tretje osebe, ki ga lahko vloži kadarkoli do konca davčne izvršbe, postopek po 182. členu pa na ugovor dolžnika, ki zatrjuje, da določena premičnina ni njegova. Z novelo je nadaljnji postopek z ugovorom po obeh členih usklajen. Če tretja oseba tekom davčne izvršbe ugovarja, da ima na predmetu izvršbe pravico, ki izvršbo preprečuje, mora svojo pravico izkazati. O (ne)izkazanosti pravice tretje osebe na predmetu izvršbe odloči davčni organ s sklepom. S sklepom, v katerem davčni organ oceni, da zatrjevana pravica tretje osebe ni izkazana, davčni organ tretjo osebo napoti, da v osmih dneh od vročitve sklepa vloži pri sodišču tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če tretja oseba ne predloži dokaza o vložitvi tožbe v navedenem roku, se izvršba nadaljuje. Če pa vloži tožbo v roku, se do zaključka postopka pred sodiščem zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari. Sodišče o tožbi po tem členu odloča prednostno.

164. člen ZDavP-2 (49. člen ZDavP-2B) ugovor delodajalca oziroma izplačevalca:

Novela natančno predpisuje ravnanje davčnega organa prve stopnje v zvezi z ugovorom zoper sklep o izvršbi, s čimer se zagotavlja enotno postopanje in enaka obravnava udeležencev v postopku. Ugovor zoper sklep o izvršbi se obravnava podobno kot pravno sredstvo davčnega zavezanca zoper akt davčnega organa.

Po prejemu ugovora delodajalca oziroma izplačevalca davčni organ najprej preveri obstoj formalnih predpostavk. Prepozen ugovor se s sklepom zavrže.

Če so izpolnjene formalne predpostavke davčni organ prve stopnje preveri njegovo vsebinsko utemeljenost. Če ugotovi, da je ugovor utemeljen, z novim sklepom nadomesti sklep, ki se z ugovorom izpodbija. Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje.

Druga pomembna sprememba je, da novela uzakonja nesuspendivni učinek ugovora zoper sklep o izvršbi. Po dosedanji ureditvi je davčni organ v primeru

neutemeljenega ugovora le tega odstopil organu druge stopnje, postopek izvršbe pa zadržal do rešitve ugovora.

Po novi ureditvi se bo izvršba po sklepu nadaljevala tudi, če bo davčni organ ugovor kot neutemeljen odstopil v reševanje drugostopnemu organu.

166. člen ZDavP-2 (50. člen ZDavP-2B) - vročitev sklepa o izvršbi:

Novela vnaša pravno podlago za elektronsko posredovanje podatkov iz sklepov o izvršbi bankam, s čemer se bo optimiziral proces davčne izvršbe in zmanjšali stroški. Skrajni rok za implementacijo informatiziranega prenosa podatkov iz sklepa o izvršbi bankam je 1. januar 2015.

Novela vsebuje tudi podlago za sprejem podzakonskega akta, v katerem minister za finance predpiše podrobnejšo vsebino, obliko in način posredovanja podatkov.

169. člen ZDavP-2 (51. člen ZDavP-2B) - ugovor delodajalca oziroma izplačevalca:

Glej obrazložitev k 164. členu.

174. člen ZDavP-2 (52. člen ZDavP-2B) - ugovor dolžnikovega dolžnika:

Glej obrazložitev k 164. členu.

180. člen ZDavP-2 (53. člen ZDavP-2B) - vročitev sklepa o izvršbi na premoženju:

Po dosedanji ureditvi je davčni organ lahko izjemoma zarubil dolžnikove premoženje pred vročitvijo sklepa o izvršbi, če dolžniku na kraju samem pred začetkom rubeža sklepa o izvršbi ni mogel vročiti zaradi neopravičljivih razlogov na strani dolžnika. Rubež se je pred vročitvijo sklepa o izvršbi lahko začel le, če vročitve dejansko ni bilo mogoče opraviti iz razlogov na dolžnikovi strani.

Po noveli pa bo mogoče začeti rubež premoženja opraviti pred vročitvijo sklepa davčnemu zavezancu, če bi predhodna vročitev sklepa o davčni izvršbi lahko ogrozila namen davčne izvršbe. Gre predvsem za primere, ko davčni organ pridobi informacijo o premoženju dolžnika, pri čemer obstaja nevarnost za njegovo odtujitev, sklepa o izvršbi pa ni mogoče takoj vročiti davčnemu dolžniku.

S to spremembo je zagotovljena primerljiva ureditev kot pri vročanju sklepa o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora. Tudi davčni inšpekcijski nadzor se lahko začne brez vročite sklepa zavezancu, če bi se zaradi vročitve ogrozil namen inšpekcijskega nadzora.

186. člen ZDavP-2 (54. člen ZDavP-2B) - hramba zarubljenih premičnin:

Po dosedanji ureditvi je bilo dovoljenje davčnega organa za nadaljnjo uporabo, registracijo in podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja pogojeno s predložitvijo ustreznega zavarovanja. V praksi je le malo zavezancev lahko zagotovilo ustrezno zavarovanje, na podlagi katerega mu je davčni organ lahko dovolil nadaljnjo uporabo in registracijo vozila.

Ker pa je davčni organ vedno zainteresiran, da se zarubljenemu motornemu vozilu podaljša registracija, saj veljavna registracija povišuje vrednost motornega vozila in možnost njegove prodaje, novela določa da dovoljenje davčnega organa za nadaljnjo uporabo in registracijo vozila ni več nujno pogojeno z ustreznim zavarovanjem.

Po noveli velja splošno pravilo, da uporaba, registracija in podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja zarubljenega motornega ali priklopnega vozila ni dovoljena. Izjemoma se zarubljeno motorno ali priklopno vozilo lahko uporablja, registrira in podaljša veljavnosti prometnega dovoljenja če davčni organ to izrecno dovoli s sklepom.

V vsakem primeru rubeža motornega ali priklopnega vozila, ki se pusti v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ sklep o davčni izvršbi z rubežnim zapisnikom poslati organu, pri katerem je motorno ali priklopno vozilo vpisano v evidenco registriranih vozil, z zahtevo, da se v evidenco registriranih vozil vpiše, da je vozilo zarubljeno.

193. člen ZDavP-2 (56. člen ZDavP-2B) - načini prodaje:

Prejšnja ureditev je izmed vseh načinov prodaje premičnega premoženja v davčni izvršbi preferirala javno dražbo, saj je zakon določal, da se zarubljene premičnine praviloma prodajo na javni dražbi. Po novi ureditvi so načeloma enakovredni vsi načini prodaje premičnega premoženja, ki jih omogoča ZDavP-2 (javna dražba, prodaja po dolžniku, prodaja z zbiranjem ponudb, prodaja z neposredno pogodbo in komisijska prodaja).

195. člen ZDavP-2 (57. člen ZDavP-2B) - javna dražba:

Novela omogoča večjo možnost izbire načina prodaje davčnemu organu, seveda ob upoštevanju osnovnega kriterija, ki je najugodnejši izid, ki ga bo lahko dosegel pri prodaji zarubljene premičnine. Novela zvišuje višino ocenjene vrednosti istovrstnih premičnin, ki se praviloma prodajo na javni dražbi iz 3.000 eurov na 5.000 eurov.

197. člen ZDavP-2 (58. člen ZDavP-2B) - potek javne dražbe:

Spremembe v poteku javne dražbe so namenjene predvsem povečanju število uspešnih javnih dražb.

Po dosedanji ureditvi je bila prva javna dražba uspešna le, če sta se je udeležila vsaj dva ponudnika in če sta vsaj dva ponudnika ponudila ceno, ki je višja od izklicne. Tudi za izvedbo druge javne dražbe je bila potrebna udeležba vsaj dveh ponudnikov. Če se je po dosedanji ureditvi dražbe udeležil le en ponudnik, se javna dražba ni

mogla opraviti. Izjema je veljala za primer druge javne dražbe pod pogojem, da je bila izklicna cena enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

Osnovno izhodišče nove ureditve je, da se prva javna dražba lahko opravi in je uspešna tudi, če se jo udeleži en sam ponudnik. Če je ponudnik samo eden, je javna dražba uspešna, če ta ponudi ceno višjo od izklicne. Če se prve javne dražbe udeleži več ponudnikov, je dražba uspešna, če vsaj eden izmed njih ponudi ceno, ki je višja od izklicne. Zarubljene premočnine se prodajo kupcu, ki na javni dražbi ponudi najvišjo ceno.

Novela spreminja tudi pogoje za opravo druge javne dražbe. Tudi druga javna dražba se lahko vedno opravi, če se je udeleži samo en ponudnik. Izklicna cena zarubljenih predmetov s prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku. Druga javna dražba je uspešna, če je edini ponudnik ponudil ceno, ki je višja od izklicne cene za drugo javno dražbo, če pa je ponudnikov več, je dražba uspešna, če vsaj eden ponudi višjo ceno od izklicne za to javno dražbo. Premočnine se prodajo kupcu, ki na javni dražbi ponudi najvišjo ceno.

201. člen ZDavP-2 (59. člen ZDavP-2B) - prodaja z zbiranjem ponudb:

Novela je uredila temeljne faze postopka prodaje z zbiranjem ponudb, ki v dosednji ureditvi ni bil določen. Davčni organ sestavi vabilo k dajanju ponudb in ga na primeren način javno objavi. Vabilo vsebuje opis premoženja, ki se prodaja, ocenjeno vrednost in podatke o postopku zbiranja ponudb (npr. rok za oddajo ponudb; mesto, kjer si je mogoče ogledati premoženje, ki se prodaja in čas, v katerem je mogoč ogled; rok v katerem bodo obveščeni o izidu zbiranja ponudb; informacije glede načina in roka plačila kupnine...).

Po izteku roka za oddajo ponudb davčni organ preuči prejete ponudbe in izbere ponudnika, s katerim bo sklenjena prodajna pogodba. Vse ponudnike davčni organ obvesti o izidu, izbranemu ponudniku pa pošlje skupaj z obvestilom tudi prodajno pogodbo s pozivom, da podpisan izvod pogodbe vrne v osmih dneh od prejema ter da v roku iz pogodbe plača kupnino.

211. člen ZDavP-2 (60. člen ZDavP-2B) - vročitev sklepa o izvršbi, vpis rubeža in prenehanja rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev:

Po veljavni ureditvi je na podlagi določbe 209. člena ZDavP-2 določba 189. člena ZDavP-2, ki ureja prenehanje veljavnosti rubeža, veljala tudi za rubež nematerializiranih vrednostnih papirjev. To pomeni, da je veljavnost rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev prenehala, če prodaja ni bila opravljena v enem letu od vročitve sklepa o izvršbi davčnemu zavezancu. Taka ureditev je primerna za premočnine, katerim s potekom časa vrednost pada, kar pa ne velja nujno za vrednostne papirje.

Novela zato določa, da veljavnost rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev preneha z izbrisom zastavne pravice iz centralnega registra nematerializiranih

vrednostnih papirjev. Zaradi specialne ureditve prenehanja veljavnosti rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev v petem poglavju ZDavP-2, se določba 189. člena ZDavP-2 ne uporablja več za prenehanje veljavnosti rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev.

212.a člen ZDavP-2 (61. člen ZDavP-2B) - davčna izvršba na sredstva občine:

212.a člen ZDavP-2 je nov in je umeščen v novo poglavje »Posebnosti izvršbe na sredstva občin«.

Navedena določba je bila v zakon umeščena zaradi primerov, ko je davčni organ ugotovil, da je zavezanec za davek upravičen do vračila davka, ki je prihodek občinskega proračuna, vendar občina kot prejemnik sredstev ni zagotovila sredstev za vračilo². Že po dosedanji ureditvi je davčni organ v takih primerih zoper občino lahko uvedel postopek davčne izvršbe. po določbah ZDavP-2. Izvršba na denarna sredstva zoper občine v teh primerih ni bila posebej omejena, kot je na primer omejena civilna izvršba po določbah Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Davčna izvršba zoper občino je tako lahko ogrozila izvajanje njenih temeljnih nalog oziroma dejavnosti, poseči pa je bilo mogoče tudi na sredstva, ki jih je občini zagotovila država za opravljanje posameznih zadev iz državne pristojnosti, ki so z zakonom prenesene na občino.

V skladu z novo ureditvijo je potrebno najprej občini dati možnost da preveč plačan davek vrne prostovoljno. Izvedbo vračila davka ureja Pravilnik o opravljanju nalog Uprave Republike Slovenije za javna plačila na področju plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov. Če občina sredstev ne vrne prostovoljno davčni organ na podlagi zahteve zavezanca za davek preveč plačani davek izterja od občine.

Za izvršbo zoper občino se smiselno uporabljajo določbe ZDavP-2, ki urejajo davčno izvršbo, z določenimi izjemami, ki so urejene v tem členu in se nanašajo na omejitve izvršbe na denarna sredstva občine.

Predmet davčne izvršbe na denarna sredstva občine niso sredstva, ki jih ima občina na računu, če:

- tako določa zakon, ki ureja financiranje občin,
- jih je zagotovila država za opravljanje posameznih zadev iz državne pristojnosti, ki so z zakonom prenesene na samoupravno lokalno skupnost,
- so namenjene odpravi posledic naravnih nesreč ali
- gre za proračunska sredstva EU.

Davčni organ mora v sklepu o izvršbi navesti zgoraj navedene omejitve, dejansko pa jih mora upoštevati Uprava RS za javna plačila (UJP), ki izvrši sklep o izvršbi. Novela zakona UJP-u nalaga, da v kolikor obstaja dvom, ali so določena denarna sredstva izvzeta iz izvršbe, ta pred opravo izvršbe od ministrstva za finance pridobi dodatna pojasnila.

---

² V praksi so bili ti primeri povezani z vračilom nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ).

ČETRTI DEL – MEDNARODNO SODELOVANJE V DAVČNIH ZADEVAH

Sprememba določb v mednarodnem delu veljavnega zakona (4. del) je posledica nadomestitve Direktive Komisije 2002/94/ES z dne 9. 12. 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi z Uredbo Komisije 1179/2008 z dne 28.11.2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 2008/55/ES o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi.

Uredba je neposredno uporabljiv pravni akt Skupnosti in se zato določbe ne prenašajo v slovenski pravni red. Prav tako je ta zakon usklajen z Direktivo Sveta 2008/55/ES z dne 26.5.2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine in druge ukrepe, ki je kodificirana različica Direktive Sveta 76/308/EGS z dne 15.3.1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin.

Spremembe zakona so zgolj redakcijske narave, saj je bila Direktiva Sveta 76/308/EGS v slovenski pravni red prenesena že z ZDavP-2.

PETI DEL – POSTOPEK POBIRANJA POSAMEZNIH DAVKOV

PETI DEL

I. Poglavje – Dohodnina

1. podpoglavje – Odmera in poračun dohodnine od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo na letni ravni

267. člen ZDavP-2 (84. člen ZDavP-2B) – odmera dohodnine:

Z novim 267. členom se podaljšuje rok za sestavitev in odpremo informativnega izračuna dohodnine. Po novem je 31. maj skrajni rok do katerega mora biti informativni izračun dohodnine odpremljen, prej pa je moral biti informativni izračun dohodnine do tega datumatudi že vročen.

Rok za domnevo o opravljeni vročitvi se skrajšuje z 20 na 15 dni od dneva odpreme. Fikcija vročitve se nadomesti z domnevo o opravljeni vročitvi informativnega izračuna, kar je pravno teoretično pravilno, saj pri navadnem vročanju ne moremo govoriti o pravni fikciji (velja za resnično nekaj, kar vemo, da ni resnično), temveč samo o pravni domnevi, ki jo davčni zavezanec izpodbija z vložitvijo napovedi.

Če davčni zavezanec informativnega izračuna ne prejme do 15. junija tekočega leta, mora do 31. julija vložiti napoved, v kateri navede podatke, potrebne za odmero davka. V tem primeru velja, da informativni izračun ni bil vročen in torej nikoli ni postal odločba. V primeru fikcije vročitve informativni izračun v vsakem primeru

postane odločba, saj ni možno dokazovati drugače. Davčni zavezanec je dolžan preveriti pravilnost podatkov v informativnem izračunu. Če ugotovi, da le-ti niso pravilni ali popolni, mora vložiti ugovor. Obveznost velja tako v primeru, če so podatki o dohodkih previsoko izkazani, kot tudi če niso oziroma so prenizko izkazani. Če davčni zavezanec vloži napoved oziroma ugovarja prejetemu informativnemu izračunu, davčni organ na podlagi svojih podatkov in podatkov davčnega zavezanca izda odločbo.

V določbi, ki se nanaša na smrt davčnega zavezanca, se spremeni trenutek, od katerega je odvisno, ali se akontacija dohodnine šteje za dokončen davek. Po ZDavP-2 je bil ta trenutek vezan na vročitev informativnega izračuna, torej 20 dni od odpreme, po novem pa se upošteva dejstvo odpreme. Če bo torej informativni izračun odpremljen po smrti davčnega zavezanca, se bo dohodnina, plačana v obliki akontacij, štela za dokončen davek in ne bo poročena dohodnine.

270. člen ZDavP-2 (86. člen ZDavP-2B): - način in roki vložitve napovedi ter podatki v napovedi in informativnem izračunu

Z navedeno spremembo se podaljšuje rok za vložitev napovedi davčnih zavezancev nerezidentov, ki so rezidenti držav članic EU oziroma EGP, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavljajo olajšave za rezidente držav članic EU oziroma EGP, in sicer morajo le-ti vložiti napoved za posamezno leto najpozneje do 31. julija tekočega leta za predpreteklo leto. Z namenom, da bi zmanjšali administrativno obremenitev se podaljšuje rok za vložitev napovedi tako, da bo kar največje možno število zavezancev do roka lahko vložilo že popolno napoved.

Z novim drugim odstavkom je dana zakonska podlaga za posredovanje podatkov o upoštevanju davčnih olajšav pri sestavitvi informativnega izračuna, ki jih lahko davčni zavezanec pošlje davčnemu organu do 5. februarja tekočega leta za preteklo leto. Na podlagi te določbe je bil v Uradnem listu RS, št. 114/09 objavljen Pravilnik o obrazcu vloge za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane in vloge za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost za leto 2009.

271. člen ZDavP-2 (87. člen ZDavP-2B) – uveljavljanje posebne olajšave:

V primeru prejema informativnega izračuna dohodnine je olajšavo za vzdrževane družinske člane mogoče uveljavljati le v ugovoru zoper informativni izračun, ne pa tudi v pritožbi zoper odločbo izdano na podlagi ugovora. Zavezanec, ki informativnega izračuna do 15. junija ni prejel in je do 31. julija vložil napoved za odmero dohodnine, pa lahko posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane uveljavlja najpozneje v roku za pritožbo na odločbo o odmeri dohodnine.

274. člen ZDavP-2 (88. člen ZDavP-2B) – uveljavljanje oprostitev:

Dopolnitev z novim drugim odstavkom se nanaša na primere, ko zavezanci rezidenti že ob predložitvi napovedi za odmero akontacije dohodnine uveljavljajo z

mednarodno pogodbo določeno oprostitev plačila davka. Glede na predhodno veljavno določbo 274. člena ZDavP-2 so morali ti zavezanci v vsakem primeru vložiti ugovor zoper informativni izračun dohodnine oziroma davčni organ pri pripravi le-tega ni smel upoštevati oprostitev, ki je bila zavezancu sicer že upoštevana pri odmeri akontacije dohodnine. Na podlagi navedene dopolnitve pa bo davčni organ zavezancem, ki so že med letom uveljavljali z mednarodno pogodbo določeno oprostitev plačila davka od dohodkov in je davčni organ priznal oprostitev v odločbi, oprostitev upošteval pri pripravi informativnega izračuna, zavezancem pa iz tega razloga ne bo potrebno vlagati ugovora.

II. Podpoglavje – Akontacija dohodnine od dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo na letni ravni - splošno

282. člen ZDavP-2 (90. člen ZDavP-2B) – oprostitev davčnega odtegljaja:

S spremembo tega člena oprostitev plačila akontacije dohodnine, kadar se ta plačuje z davčnim odtegljajem (kadar izračunan znesek akontacije dohodnine ne presega 20 EUR), velja za vse dohodke rezidenta, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, razen za:

- dohodke iz delovnega razmerja, **dosežene pri glavnem delodajalcu**
- dohodke dosežene z opravljanjem dejavnosti

Z navedeno dopolnitvijo se oprostitev davčnega odtegljaja do višine 20 EUR razširja **tudi na dohodke iz delovnega razmerja, dosežene pri drugem delodajalcu zavezanca -rezidenta**. Pred to spremembo je za vse dohodke iz delovnega razmerja veljala izjema glede oprostitve plačila davčnega odtegljaja.

284.a člen ZDavP-2B (91. člen ZDavP-2B) – uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini ali uveljavljanje oprostitve:

Z navedenim členom se za razliko od predhodno veljavne ureditve uvaja možnost uveljavljanja odbitka tujega davka in oprostitve v medletnih napovedih za vse dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo na letni ravni. V ZDavP-2 je bila namreč določena možnost uveljavljanja odbitka tujega davka in oprostitve v medletnih napovedih samo za dohodke iz delovnega razmerja in pokojnino. Odbitek tujega davka in oprostitve bo davčni zavezanec rezident lahko uveljavljal na podlagi svoje izjave o davčni obveznosti izven Slovenije. Ohranja se predhodno veljavna ureditev glede priznavanja odbitka tujega davka pri izračunu in poročanju dohodnine na letni ravni, in sicer se mu odbitek tujega davka prizna samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine. Enako velja za uveljavljanje oprostitve, vendar z izjemo, določeno v novem drugem odstavku 274. člena. 290. člen se črta, ker je vsebina tega člena pokrita z novim 284.a členom.

5. Podpoglavje – Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve

286. člen ZDavP-2 (92. člen ZDavP-2B) - obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine:

Gre za uskladitev z zakonom o dohodnini, po katerem se za znižano stopnjo akontacije dohodnine lahko odloči tudi zavezanec, ki prejema polovico pokojnine v skladu z drugim odstavkom 178. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

4. Podpoglavje - Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti

296. člen ZDavP-2 (94. člen ZDavP-2B) – obdobje izračuna:

S spremembo tega člena je jasneje določeno obdobje izračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti v primeru smrti davčnega zavezanca ter v primeru statusnega preoblikovanja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, vključno v primeru prenosa dela podjetja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

V spremenjenem četrtem odstavku je določeno, da se v primeru smrti davčnega zavezanca ločeno izračuna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca in za obdobje, ki se začne s prvim dnem po smrti davčnega zavezanca in konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti. Obdobje po smrti davčnega zavezanca bo lahko razdeljeno na več obdobji izračuna, če po dnevu smrti davčnega zavezanca do zadnjega dneva davčnega leta, ki je enako koledarskemu letu, še ne bo prišlo do prenehanja opravljanja dejavnosti z izbrisom iz ustreznega matičnega registra.

V spremenjenem petem odstavku je zaradi poenostavitve določeno, da se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti konča na obračunski dan statusnega preoblikovanja po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Izjema je v primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. V tem primeru pa je obdobje izračuna tudi obdobje, ki se konča na zadnji dan davčnega obdobja, ki je koledarsko leto.

V petem odstavku je izrecno določeno, da ta člen velja tudi za fizično osebo, ki opravlja dejavnost in ni podjetnik po zakonu, ki ureja gospodarske družbe (t.i. zasebniki), in sicer v primeru, če ta oseba izvede prenos podjetja, s katerim opravlja dejavnost na novo družbo oziroma prevzemno družbo na način kot velja za podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in s tem preneha opravljati dejavnost.

Na novo je urejeno tudi obdobje izračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za primere prenosa dela podjetja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. V tem primeru se obdobje izračuna akontacije dohodnine ne

konča na obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. To pomeni, da obračunski dan ne vpliva na obdobje izračuna.

297. člen ZDavP-2 (95. člen ZDavP-2B) – predlaganje davčnega obračuna:

Ta člen je v celoti pripravljen na novo, z njim se ureja vse v zvezi s predlaganjem davčnega obračuna, razen za primere statusnega preoblikovanja podjetnika ter za primere prenosa dela podjetja podjetnika, ki so zaradi specifičnosti posebej urejeni v novem 297. a in 297. b členu.

Splošni način in rok predložitve davčnega obračuna ostajata nespremenjena (prvi in drugi odstavek tega člena).

V tretjem odstavku je določen rok predložitve davčnega obračuna za vse primere prenehanja opravljanja dejavnosti med davčnim letom, razen za primere, za katere je s tem členom oziroma drugimi členi ZDavP-2 določen drugačen rok. Rok za predložitev davčnega obračuna se glede na veljavno ureditev podaljšuje iz 30 na 60 dni, teči pa prične naslednji dan po prenehanju opravljanja dejavnosti (3. odstavek 296. člena). Izjema pa je določena za predložitev davčnega obračuna v primeru prenehanja opravljanja dejavnosti zaradi stečaja v primeru, če davčni zavezanec zaradi stečaja preneha v prvem mesecu davčnega leta. V tem primeru davčni zavezanec predloži davčni obračun za preteklo in tekoče leto hkrati, najpozneje v 60 dneh po prenehanju opravljanja dejavnosti zaradi stečaja. Rok je podaljšán iz 30 na 60 dni, saj je tudi rok za prijavo terjatev po 59. členu ZFPPIPP podaljšán v primerjavi z ZPPSL. V skladu s 387. členom ZFPPIPP podjetniku in zasebniku, nad katerim se je začel postopek osebnega stečaja, status podjetnika in zasebnika preneha z dnem začetka stečajnega postopka, zato ta status ne more biti več podlaga za nastanek obveznosti iz naslova davkov, prispevkov in drugih obveznih dajatev podjetnika ali zasebnika, zato je davčni obračun, ki ga predloži na podlagi tretjega odstavka tega člena, njegov zadnji davčni obračun.

Ta člen ne vsebuje posebnih določb v zvezi s sestavljanjem in predlaganjem obračuna akontacije dohodnine iz dejavnosti, za davčne zavezance, nad katerimi se je začel postopek prisilne poravnave. V četrtem odstavku je določeno, da se tudi za podjetnike uporabljajo določbe ZDavP-2, ki urejajo predlaganje obračuna davka od odhodkov pravnih oseb pri postopku prisilne poravnave. ZDavP-2 v 367. členu določa, da davčni zavezanec, nad katerim je bil začel postopek prisilne poravnave, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave, davčnemu organu pa ga predloži v 20 dneh po začetku postopka prisilne poravnave. S tem so podjetniki v primerljivem položaju kot pravne osebe. ZFPPIPP v 135. členu določa, da je postopek prisilne poravnave dovoljeno voditi tudi nad zasebnikom. Ta člen pa ne vsebuje več določbe o predlaganju davčnega obračuna podjetnika za primer likvidacije, saj s predpisi primer likvidacije podjetnika ni urejen. ZFPPIPP v 419. členu določa, da se postopek prisilne likvidacije izvede nad pravno osebo. Tudi ZGD-1 ureja postopek prenehanja in postopek likvidacije (prostovoljna likvidacija) le za gospodarske družbe (členi 402. do 424.)

V petem odstavku je podaljšán rok za predložitev davčnega obračuna v primeru smrti davčnega zavezanca in sicer iz 30 na 60 dni. Davčni obračun se mora predložiti

davčnemu organu za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca, v 60 dneh po smrti davčnega zavezanca in za obdobje, ki se konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti, v 60 dneh po dnevu prenehanja opravljanja dejavnosti. Če po dnevu smrti davčnega zavezanca do zadnjega dneva davčnega obdobja (do 31.12.) še ni prišlo do prenehanja opravljanja dejavnosti z izbrisom iz ustreznega matičnega registra oziroma evidence, je potrebno predložiti davčni obračun tudi za to obdobje in za vsako morebitno naslednje davčno leto, ki sledi do dneva prenehanja opravljanja dejavnosti. V tem primeru se mora davčni obračun predložiti do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. V primeru, če se davčno obdobje konča med davčnim letom, zaradi prenehanja opravljanja dejavnosti (izbris iz ustreznega matičnega registra oziroma evidence, pa se mora davčni obračun predložiti v 60 dneh po dnevu prenehanja opravljanja dejavnosti.

297. a člen in 297. b ZDavP-2 (95. člen ZDavP-2B)

297. a člen ZDavP-2 — predlaganje davčnega obračuna pri statusnem preoblikovanju podjetnika

Z novim 297. a členom je na novo urejeno predlaganje davčnega obračuna pri statusnem preoblikovanju podjetnika.

Davčni zavezanec predloži davčni obračun za obdobje od začetka davčnega leta do obračunskega dneva statusnega preoblikovanja podjetnika davčnemu organu v 30 dneh od vpisa statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. Gre za pomembno spremembo roka pri predlaganju davčnega obračuna pri statusnem preoblikovanju podjetnika, pred to spremembo je bilo določeno, da se mora davčni obračun predložiti v 30 dneh po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika. S tem je ureditev za podjetnika usklajena z ureditvijo za pravne osebe v primeru združitve in spojitve. Davčni zavezanec po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja ne stavi več davčnega obračuna, če ni s tem zakonom drugače določeno.

V drugem odstavku je določena izjema, ko mora davčni zavezanec tudi po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja sestaviti davčni obračun. Sestaviti ga mora v primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. V tem primeru predloži davčni zavezanec tudi obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu statusnega preoblikovanja (od 1.1. do 31.12.) in sicer najpozneje v 30 dneh po poteku roka iz drugega odstavka 297. člena tega zakona. To pomeni, da mora davčni zavezanec davčni obračun predložiti najpozneje do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto. V tem primeru se po vpisu statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, sestavljen po obračunskem dnevu preoblikovanja popravi. Popravi se tako, da se izključijo podatki o poslovanju podjetnika za obdobje po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika in sicer v 30 dneh po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register. Nova pravna oziroma prevzemna pravna oseba pri statusnem preoblikovanju podjetnika smiselno upošteva določbe

tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno družbo pri združitvah in spojitvah.

Glede na to, da je pretežni del vpisov statusnih preoblikovanj v sodni register opravljen v prvih treh mesecih naslednjega leta po letu, v katerem je bil določen obračunski dan, ta člen zaradi poenostavitve predlaganja davčnih obračunov pri statusnem preoblikovanju podjetnika določa drugačno ureditev za primer, ko je vpis statusnega preoblikovanja izveden do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja. V tem primeru davčni zavezanec predloži davčnemu organu obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za preteklo davčno obdobje, ki se konča na obračunski dan statusnega preoblikovanja podjetnika v 30 dneh po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register (to je v tekočem davčnem letu), nova oziroma prevzemna pravna oseba pa v svoj davčni obračun, ki ga je sicer dolžna predložiti do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, vključi tudi podatke, ki se nanašajo na poslovanje podjetnika za obdobje po obračunskem dnevu podjetnika do konca davčnega leta. Glede nato, da je vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register lahko v skrajnem primeru izveden tik pred iztekom roka za predložitev davčnega obračuna (najpozneje do 31.3 tekočega leta), lahko pravna oseba na podlagi 52. člena ZDavP-2 davčnemu organu predlaga predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka. Primerno bi bilo, da se v tem primeru tudi prevzemni oziroma novo pravni osebi omogoči, da predloži davčni obračun v roku, kot je določen za obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, to je 30 dni po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register.

S četrtem odstavkom je urejen način upoštevanja predhodne akontacije oziroma akontacije, ki se nanašajo na obdobje od obračunskega dneva statusnega preoblikovanja podjetnika naprej. Navedene predhodne akontacije oziroma akontacije se štejejo kot akontacije nove oziroma prevzemne družbe. V primeru neplačila predhodnih akontacij oziroma akontacije se za izvršilni naslov davčne izvršbe šteje izvršljiv obračun akontacije dohodnine od odhodka iz dejavnosti, na podlagi katerega je bil podjetnik, ki se je statusno preoblikoval, dolžan plačevati predhodne akontacije oziroma akontacijo dohodnine.

Ta člen pa se uporablja tudi za zasebnike in druge fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in niso podjetniki, v primeru, če izvedejo prenos podjetja, s katerim opravljajo dejavnost, na novo družbo oziroma na prevzemno družbo, in s tem prenehajo obstajati.

297.b člen ZDavP-2 — predlaganje davčnega obračuna pri prenosu dela podjetja podjetnika

Z novim 297. b členom je posebej urejeno predlaganje davčnega obračuna pri prenosu dela podjetja. Glede nato, da je bil z novelo ZGD prenos dela podjetja podjetnika naknadno urejen, je posledično tudi v tem zakonu na novo določena ureditev predlaganja davčnih obračunov za primere prenosa dela podjetja podjetnika v skladu z ZGD-1.

V prvem odstavku je določeno, da davčni zavezanec ne sestavi davčnega obračuna na obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, razen če je obračunski dan prenosa dela podjetja podjetnika izveden 31.12. oziroma je enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, ki je koledarsko leto. V tem primeru davčni zavezanec predloži le davčni obračun, ki e sestavlja na zadnji dan davčnega leta, ki je enako koledarskemu letu.

Davčni zavezanec v prvi davčni obračun po obračunskem dnevu prenosa ne vključi podatkov o poslovanju dela podjetja podjetnika, ki se prenaša.

Izjema je določena za primer, ko po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika do vključno 31. marca naslednjega davčnega leta še ni izveden vpis prenosa dela podjetja v sodni register. V tem primeru predloži davčni zavezanec tudi davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za preteklo davčno leto (v katerem je bil določen obračunski dan prenosa dela podjetja) in sicer najpozneje v 30 dneh po 31. marcu tekočega leta, to je do 30. aprila tekočega leta. V tem primeru se mora po vpisu prenosa dela podjetja podjetnika v sodni register popraviti davčni obračun, sestavljen po obračunskem dnevu prenosa dela podjetja podjetnika (četrti odstavek). Popravi se tako, da se izključijo podatki o poslovanju dela podjetja podjetnika, ki se prenaša. Obračun se popravi v 30 dneh po vpisu prenosa dela podjetja podjetnika v sodni register. Popravi pa se tudi obračun nove oziroma prevzemne pravne osebe, ki pri tem smiselno upošteva določbe tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno oziroma novo družbo pri oddelitvah z ustanovitvijo in oddelitvah s prevzemom in v posebnih primerih oddelitev (šesti odstavek) .

Predhodne akontacije oziroma akontacije za obdobje od obračunskega dneva prenosa dela podjetja podjetnika se v celoti štejejo kot predhodne akontacije oziroma akontacije podjetnika. To pomeni, da se ne pripisujejo delu podjetja, ki se prenaša. Davčni zavezanec še vedno posluje in ima pravico zahtevati spremembo predhodne akontacije, zaradi prenosa podjetja in posledično spremenjene davčne osnove. Tudi prevzemna pravna oseba lahko v tem primeru predlaga spremembo višine akontacije (371. člen ZDavP-2).

298. člen (97. člen ZdavP-2B) - plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti

S spremembo drugega odstavka je poenostavljen izračun predhodne akontacije za davčnega zavezanca, ki začne z opravljanjem dejavnosti, ali prehaja z ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Bistveno poenostavitev pomeni določilo, da ti zavezanci lahko izračun pripravijo na obrazcu davčnega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti z izpolnitvijo samo tistih postavk, potrebnih za ustrezen prikaz višine davčne osnove, predhodne akontacije ter obrokov predhodne akontacije.

Peti odstavek je spremenjen z namenom jasne določitve rokov in višine obrokov predhodne akontacije, ki se mora plačevati v novem davčne letu do novega davčnega obračuna, ter plačila oziroma vračila morebitnih razlik, če je višina

predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna drugačna. Namen spremembe je tudi uskladitev z pravnimi osebami in sicer v delu glede vračila preplačila zapadlih in plačnih obrokov. Zato je določeno, da se, če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo. Črtan je šesti odstavek, ki je določal, da se obroki predhodne akontacije, ki dospejo v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo, če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša. Navedena določba je nepotrebna, ker je z petim odstavkom določeno, da se v tem primeru preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo.

304. člen ZDavP-2 (99. člen ZDavP-2B) - priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov:

Spremenjena drugi in četrti odstavek 304. člena ZDavP-2 določata, da za priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ni več potrebno predložiti seznama kmetijskih in gozdnih zemljišč ter čebeljih panjev v uporabi zavezancev za dohodnino za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva. Prav tako nosilcu kmečkega gospodinjstva ni potrebno priglasiti sprememb v zvezi z zemljišči, ki jih uporablja v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in s tem se odpravi tudi obveznost izdaje nove odločbe v premeru teh sprememb.

Navedena sprememba izhaja iz dejstva, da davčni organ razpolaga s podatki o zemljiščih in čebeljih panjih v uporabi zavezanca oziroma le-te lahko pridobi po uradni dolžnosti. Prav tako s Pravilnikom o obrazcu za priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov (Uradni list. RS, št. 138/06) ta seznam ni določen kot obvezna priloga priglasitve.

5. podpoglavje - Akontacija dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

312. člen ZDavP-2 (104. člen ZDavP-2B) – evidentiranje obsega proizvodnje vina in oljčnega olja:

S spremembo prvega odstavka 312. člena ZDavP-2 se poleg sistema evidentiranja vinogradov, katerih pridelek se porabi za proizvodnjo vina, sistemsko ureja tudi evidentiranje površin pod oljčniki. To pomeni, da mora zavezanec za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti najpozneje do 30. junija leta, za katerega se dohodek začne ugotavljati, davčnemu organu prijaviti parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za proizvodnjo vina, kot tudi

parcelne številke zemljišč pod oljčniki, saj je navedeno potrebno za določitev davčne osnove za proizvodnjo vina oziroma oljčnega olja iz lastnega pridelka.

Pred spremembo zakona je bilo to urejeno v 412. členu ZDavP-2 kot prehodna določba, vendar se je ta člen s spremembo črtal.

Po novem pa se zavezanca za neupoštevanje 312. člena ZDavP-2 tudi kaznuje za prekršek na podlagi 27. točke prvega odstavka 397. člena ZDavP-2.

313. člen ZDavP-2 (105. člen ZDavP-2B) - izračun:

Sprememba prvega odstavka 313. člena ZDavP-2 na enoten način ureja izračun oziroma odmero akontacije dohodnine od katastrskega dohodka. Pri tem navaja, da akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o davčnem zavezancu (ki je kot imetnik pravice uporabe kmetijskih in gozdnih zemljišč vpisan v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru ali evidentiran kot dejanski uporabnik), podatkov o površini in parcelni številki zemljišč v uporabi zavezanca (izkazano v zemljiškem katastru ali pa jih prijavi zavezanec kot vinograd za lastno proizvodnjo vina ali kot oljčnik), podatkov o katastrskem dohodku (vpisanem v zemljiškem katastru ali določenem s predpisi o dohodnini), ter podatkov o priznanih oprostitev in znižanjih katastrskega dohodka, ki se priznajo za več let, po stanju na dan 30. junij leta, za katerega se akontacija dohodnine odmerja.

Kar pomeni, da je s to spremembo že v prvem odstavku navedeno, da se pri odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka upošteva poleg katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč kot ga izkazuje zemljiški kataster tudi katastrski dohodek (večkratnik katastrskega dohodka) vinogradov, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodno vina ter katastrski dohodek, ki se upošteva kot davčna osnova za oljčnike.

Glede na to, da je po novem že v prvem odstavku vključen večkratnik katastrskega dohodka vinograda, postane tretji odstavek nepotreben, zato se ga je z ZDavP-2B črtalo.

Zadnji odstavku 313. člena ZDavP-2 določa izračun akontacije dohodnine od pavšalne ocene dohodka na panj. S spremembo zakona je dodano, da davčni organ izda odločbo, ne samo na podlagi podatkov o panjih in osebah, ki so kot lastniki ali uporabniki panjev vpisani v register čebelnjakov, ampak tudi na podlagi podatka o pavšalni oceni dohodka na panj, ki se določa s predpisi o dohodnini (154. člen ZDoh-2).

314. člen ZDavP-2 (106. člen ZDavP-2B) – uveljavljanje oprostitev:

Prvi odstavek 314. člena ZDavP-2 spreminja le naziv vloge za uveljavljanje oprostitev od katastrskega dohodka, ki so določene z Zakonom o dohodnini. Pri tem določa, da se oprostitev uveljavlja z vlogo in ne z vlogo za izračun akontacije dohodnine od katastrskega dohodka.

Spremembe drugega in šestega odstavka 314 člena ZDavP-2 so predvsem redakcijske narave. Uradni naziv organa, pristojnega za podatke o gozdovih, je Zavod za gozdove Slovenije in ne Zavod za gozdove Republike Slovenije, zato se je beseda Republike črtala.

Glede na to, da Zavod za gozdove Slovenije ni pristojen za dajanje podatkov o zemljiščih, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ampak je to Ministrstvo, pristojno za obrambo, je v drugem odstavku navedenega člena dodan med organe, ki pošiljajo podatke tudi ta organ.

315. člen ZDavP-2 (107. člen ZDavP-2) – izdaja odmerne odločbe:

Z novim 315. členom ZDavP-2, ki se začne uporabljati za odmero akontacije dohodnine za leto 2010, se podaljšuje rok za izdajo odločbe o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj. Po novem se bodo odločbe morale izdati do 30. marca tekočega leta za preteklo davčno leto.

Rok je smiseln, saj davčni organ ne more pridobitev podatkov o izplačilu drugih dohodkov pred koncem preteklega davčnega leta, ker je rok za poročanje o teh dohodkih 15. januar tekočega leta za preteklo davčno leto.

Pri drugem odstavku, kjer so obravnavani nerezidenti, se je spremenila pristojnost za izdajo odločbe o akontaciji dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj. Določeno je, da mora odločbo izdati do 30. marca tekočega leta za preteklo leto, davčni organ, pri katerem je zavezanec za davek vpisan v davčni register. V primeru, da nerezident ni vpisan v davčni register, pa je za izdajo odločbe še vedno pristojen davčni organ, na območju katerega ležijo zemljišča oziroma so registrirani panji v uporabi zavezanca.

316. člen ZDavP-2 (108. člen ZDavP-2B) – plačevanje akontacije dohodnine:

S spremembo 316. člena ZDavP-2 se na novo določajo tudi roki za plačevanje akontacije dohodnine in obrokov akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka se plačuje v treh obrokih. Po novem se prvi obrok plača v višini 30% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 31. maja tekočega leta. Drugi obrok se plača v višini 60% akontacije dohodnine za preteklo davčno leto do 31. oktobra tekočega leta. Tretji obrok se plača do 30. aprila naslednjega leta v višini razlike med akontacijo dohodnine, izračunano za leto, za katero se akontacija odmerja, ter prvim in drugim obrokom za to leto.

8. podpoglavje - Plačevanje dohodnine od dohodka iz kapitala

325. člen ZDavP-2 (109. člen ZDavP-2B) – izračun:

325. člen ureja izračun dohodnine od obresti in dividend.

Dopolnjen je peti odstavek, ki določa, da v primeru, ko ni plačnika davka davčni organ ugotovi dohodnino na podlagi napovedi zavezanca od:

- obresti ali dividend
- dohodkov iz finančnih instrumentov z virom izven RS, prejetih v naravi ali neposredno reinvestiranih,
- dohodkov v naravi iz finančnih instrumenotov z virom v RS, izplačanih s strani osebe, ki dohodek izplača v svoje breme drugi osebi (npr. banke, BPH, finančni posredniki,...), ki se šteje za plačnika davka.

Dodan je osmi odstavek, ki določa, da dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident od vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je RS in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. S tem v zvezi je dopolnjen tudi prvi odstavek 326. člena (način in rok vložitve napovedi). Glede izračuna dohodnine od obresti prejetih v letu 2009 od vrednostih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, je v prehodnih in končnih določbah v drugem odstavku 149. člena določeno, da se uporabljajo določbe osmega podpoglavja I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08-ZDDKIS, 125/08 in 20/09 – ZDoh-2D) oz. po določbah, ki so veljale pred ZDavP-2B.

Dodan je deveti odstavek, ki določa 2 primera, ko plačnik davka davčnega odtegljaja ni dolžan izračunati in odtegniti. V prvem primeru gre za dohodek, ki ima vir v tujini, prejet v naravi, ali je izven Slovenije neposredno reinvestiran. V drugem pa gre za situacijo, ko je dohodek, z virom v RS, dosežen v naravi ter ga je izplačala oseba, ki jo dohodek bremeni, osebi, ki je tak dohodek prejela za tuj račun.

V obeh primerih je oseba, ki se šteje za plačnika davka po pravilih iz 58. člena, dolžna poročati davčnemu organu po 337. členu (avtomatično dajanje podatkov).

326. člen ZDavP-2 (110. člen ZDavP-2B) – način in rok vložitve napovedi:

Z dodatnim stavkom se določa, da so k elektronskemu oddajanju napovedi tj. preko sistema e-davki, za odmero dohodnine od dobička iz kapitala od odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov zavezani zavezanci, ki so v posameznem koledarskem letu opravili več kot deset obdavčljivih odsvojitvev kapitala. Zavezancem, ki bodo imeli do deset obdavčljivih odsvojitvev, je omogočeno, da lahko napoved še vedno oddajo na obrazcu v papirnati obliki ali, preko sistema e-davki.

V primeru, da zavezanci ne razpolagajo z ustrezno računalniško opremo oz. dostopom do interneta, davčno napoved lahko vložijo z uporabo računalniške opreme, ki jo zagotavlja DURS na davčnih uradih.

Isti sistem velja tudi vlaganje napovedi za odmero davka od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (tretji odstavek 15. člena ZDDOIFI).

331. člen ZDavP-2 (111. člen ZDavP-2B) – odlog ugotavljanja davčne obveznosti:

Novi deseti odstavek 331. člena daje pravno podlago za pravilnik glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov v okviru priglasitev, ki so jo po 5. odstavku 126. člena ZISDU-1B dolžne opraviti DZU, ki upravljajo prevzemni oziroma krovni sklad. ZISDU-1B namreč ne daje pravne podlage glede navedenega. Pri zamenjavi investicijskih kuponov vzajemnega sklada z investicijskih kuponom drugih vzajemnih skladov, za katero lahko DZ uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezanke hkrati opravi DZU, ki upravlja prevzemni oz. krovni sklad.

Navedene podatke DZU že sedaj dajejo v okviru pravilnika o dostavi podatkov za odmero dohodnine.

332. člen ZDavP-2 (112. člena ZDavP-2B) – obveznost družb, ki se preoblikujejo:

S spremembo se določa, da morajo družbe lastnikom poslati podatke ob preoblikovanju.

332. a člen ZDavP-2 (113. člen ZDavP-2B) – obveznost DZU v primeru unovčitve ali izplačila IK podsklada pri krovnem skladu:

Določa se zakonska obveznost za DZU, ki upravljajo krovne sklade, da davčnemu zavezancu, ki unovči IK podsklada ali prejme izplačilo ob likvidaciji podsklada, ob unovčitvi ali izplačilu, dostavi izpis iz evidence, ki mu bo v pomoč pri oddajanju napovedi za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve kapitala. Ti podatki se dostavijo v vseh primerih in ne le na zahtevo zavezanca. Evidenco so DZU dolžne voditi v skladu s Pravilnikom o sledljivosti prehodov med podskladi istega krovnega sklada (Uradni list RS, št. 37/08 in 101/08).

9. Podpoglavje – Avtomatično dajanje podatkov

337. člen ZDavP-2 (115. člen ZDavP-2B):

S spremembo se opredelitev zavezancev za dajanje podatkov uskladi z novo opredelitvijo plačnikov davka po 58. členu ter določa poročanje o vseh dohodkih, ne glede na način njihove obdavčitve.

Z dopolnitvijo se ponovno vzpostavlja dolžnost posredovanja podatkov o dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine, razen za nedenarne dohodke (natančneje bodo ti dohodki opredeljeni s pravilnikom o dostavi podatkov).

S sedmim odstavkom se določa čas poročanja davčnim zavezancem o obrestih od vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, ter o dohodku iz devetega odstavka 325.

člena tega zakona. Podatki se morajo dostaviti v obdobju po izplačilu in sicer najpozneje do 10. dne v mesecu za obresti oziroma dohodek prejet v preteklem trimesečju.

340. člen ZDavP-2 (116. Člen ZDavP-2B):

Po novem ta člen ureja avtomatično dajanje podatkov o zemljiščih, čebeljih panjih in dohodkih osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

V drugem odstavku se je redakcijsko popravil naziv Zavoda za gozdove ter se dodala obveznost, da zavod davčnemu organu poroča tudi o površinah gozdnih zemljišč pod varovalnimi gozdovi.

Sprememba v tretjem odstavku je redakcijske narave, saj je podatke o zemljiščih, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo oziroma ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpišejo ukrepi varovanja, dolžno posredovati Ministrstvo, pristojno za obrambo in ne Uprava za obrambo ministrstva, pristojnega za obrambo.

V dodatnem četrtem členu se zavezuje za poročanje o čebeljih panjih in njihovih uporabnikih organ, ki je pristojen za vodenje registra čebelnjakov.

S petim odstavkom pa se ureja obveznost avtomatičnega posredovanja podatkov o izplačilih drugih dohodkov v povezavi z osnovno kmetijsko dejavnostjo, kot jih določa 70. člen ZDoh-2. Na podlagi tako pridobljenih podatkov bo lahko davčni organ odmerjal akontacijo dohodnine od teh dohodkov.

Za posredovanje podatkov se zavezuje Agencijo Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Zavod za gozdove Slovenije ter druge izplačevalce teh dohodkov. Navedeni izplačevalci dohodkov morajo davčnemu organu do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto poslati podatke o prejemnikih ter podatke o dejansko izplačanih dohodkih in to tako o drugih dohodkih, ki se vštevajo v davčno osnovo od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot tudi o drugih dohodkih, ki so plačila dohodnine oproščeni.

III. poglavje - Davek od dohodkov pravnih oseb

359. člen ZDavP-2 (118. člen ZDavP-2B) - Znižanje davčnih osnov in uveljavljanje davčnih olajšav v postopku davčnega nadzora:

ZDavP-2 v splošnem delu ureja način popravljanja davčnih obračunov. Davčni zavezanec, ki znižanje davčne osnove in davčnih olajšav ni uveljavljal v predpisanem roku oziroma v davčnem obračunu, ki je bil predložen v predpisanem roku, lahko to v skladu s 54. členom ZDavP-2 stori naknadno. Davčni zavezanec lahko davčne olajšave uveljavlja tudi v primeru, kadar predloži davčni obračun na podlagi samoprijave v skladu s 55. členom ZDavP-2.

Zaradi jasnosti in nedvoumnosti pri izvajanju navedenih členov, ta člen določa možnost, da lahko davčni zavezanec uveljavlja znižanje davčne osnove in uveljavlja davčne olajšave do izdaje odmerne odločbe v postopku davčnega nadzora.

362. člen ZDavP-2 (119. člen ZDavP-2B):

Po prej veljavni dikciji 362. člena ZDavP-2 je bila v vseh primerih, ko po obračunskem dnevu združitve in do zadnjega dneva davčnega obdobja zavezanca, ki se pripoji ali spoji, še ni izveden vpis združitve v sodni register, prevzeta družba dolžna predložiti tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu združitve. Po vpisu združitve v sodni register, pa je bilo potrebno popravljati tako davčne obračune prevzete družbe, kot tudi davčne obračune prevzemne družbe.

Upošteva izkušnje iz prakse, in sicer, da je pretežni del vpisov statusnih preoblikovanj v sodni register, opravljen v prvem četrtletju naslednjega leta po letu, v katerem je določen obračunski dan, ta člen zaradi poenostavitve predmetnih postopkov določa, da je prevzeta družba dolžna predložiti davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskemu dnevu združitve samo v primeru, ko vpis združitve v sodni register še ni izveden v roku treh mesecev po koncu davčnega obdobja zavezanca.

Ureditev v tem členu upošteva oziroma je usklajena tudi s Pojasnilom 1 k SRS 22 (2006) - vodenje poslovnih knjig pri združitvah in delitvah, ki ga je strokovni svet Slovenskega inštituta za revizijo sprejel dne 11. 7. 2006 in ki določa postopanje v primeru statusnih preoblikovanj za poslovne namene.

Smiselno enaka sprememba je določena tudi v 120. člen ZDavP-2B, s katerim se spreminja 364. člen ZDavP-2 in v 121. člen ZDavP-2B, s katerim se spreminja 366. člen ZDavP-2.

367. člen ZDavP-2 (122. člen ZDavP-2B):

V 3. točki drugega odstavka 141. člena ZFPPIPP je določeno, da mora insolventni dolžnik, ki predlaga prisilno poravnavo, načrt finančnega prestrukturiranja vedno predložiti skupaj s predlogom za začetek postopka prisilne poravnave. Ker možnosti za naknadno predložitev načrta finančnega prestrukturiranja nov ZFPPIPP ne omogoča, je črtan del besedila v drugem odstavku.

368. člen ZDavP-2 (123. člen ZDavP-2B):

V primerjavi z ZPPSL je ZFPPIPP v drugem odstavku 59. člena rok za prijavo terjatev v stečajno maso podaljšal z dveh na tri mesece po objavi oklica o začetku stečajnega postopka. Upošteva daljši rok, ki ga ima davčni organ kot upnik za

pripravo prijave terjatev v stečajno maso, je v drugem odstavku podaljšan tudi rok za oddajo obračuna, ki ga mora po stanju na dan pred začetkom stečajnega postopka, sestaviti davčni zavezanec, nad katerim se je začel stečaj.

Tretji odstavek določa ureditev, po kateri mora davčni zavezanec nad katerim se stečajni postopek začne v prvem mesecu tekočega davčnega obdobja predložiti oba davčna obračuna (za preteklo davčno obdobje in za tekoče davčno obdobje do dneva pred začetkom stečajnega postopka) hkrati in sicer v dveh mesecih po poteku preteklega davčnega obdobja. Takšna ureditev tudi zagotavlja, da ima davčni organ v vseh primerih na voljo primeren čas za prijavo terjatev v stečajnem postopku.

Četrty odstavek določa rešitev, ki omogoča, da ne bo prihajalo do podvajanja poročanja, upravitelj bo namreč dolžan poročila davčnemu organu predlagati le v primeru, če le-teh ne bo predložil AJPES-u. S takšno rešitvijo se zasleduje tudi cilj glede odprave administrativnih ovir.

Peti odstavek tega člena pomeni uskladitev z ureditvijo in poimenovanjem v ZFPPIPP.

Šesti odstavek jasno določa dolžnost upravitelja glede sestave in predložitve davčnega obračuna.

368. a člen ZDavP-2 (124. člen ZDavP-2B):

V prvem odstavku je določeno, da davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek likvidacije, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka likvidacije. ZDavP-2 ne opredeljuje oziroma ne ureja datuma začetka postopka likvidacije. Zato se v tem delu za potrebe davčnega postopka upoštevajo določbe ZGD-1. V praksi so bila vprašanja, ali se kot datum začetka postopka likvidacije šteje datum, ki je določen v sklepu skupščine o likvidaciji oziroma, če tega datuma ni, se kot datum začetka likvidacije šteje datum sklepa skupščine, na katerem je skupščina sprejela sklep o likvidaciji (403. člen ZGD-1), ali pa se kot datum začetka likvidacije šteje vpis sklepa skupščine v sodni register?

Datum začetka likvidacije je pomemben za določitev datuma, na katerega se sestavijo računovodski izkazi in obračun DDPO. Zakon o gospodarskih družbah (ZGD-1-UPB3, Uradni list RS št. 65/09) v členih 402. do 424. ureja redno prenehanje gospodarskih družb. Iz navedenih določb izhaja, da je za začetek postopka likvidacije pomemben datum, ki ga s sklepom določi skupščina. Ta datum pa je pomemben tudi za predlaganje računovodskih izkazov. Posebnosti računovodskih rešitev v podjetjih v stečaju ali likvidaciji ter sestavljanje računovodskih izkazov zanje obravnava SRS 37 (2006). Ta standard v točki 37.1. določa, da na dan pred začetkom postopka likvidacije sestavi podjetje v stečaju ali likvidaciji računovodske izkaze v skladu s splošnimi računovodskimi standardi, ki se uporabljajo za delujoča podjetja. Računovodski izkazi so v skladu z določbo 357. člena ZDavP-2 sestavni del davčnega obračuna. Zato se računovodski izkazi, ki jih sestavijo podjetja v skladu s SRS 37.1., upoštevajo tudi za davčni obračun, kar pomeni, da mora podjetje, ki je pri sestavitvi računovodskih izkazov upoštevalo kot

datum začetka likvidacije datum sklepa skupščine, ta datum upoštevati tudi pri sestavitvi davčnega obračuna.

Po novi ureditvi, pa je na ta datum vezan tudi rok za predložitev davčnega obračuna. Glede na to, da davčni organ šele z vpisom sklepa o likvidaciji v sodni register, pridobi informacijo oziroma podatek, da je nad družbo začet likvidacijski postopek, je rok za predložitev davčnega obračuna vezan na vpis začetka likvidacije v sodni register. ZGD-1 v četrti alineji prvega odstavka 405. člena določa, da rok za prijavo terjatev, ki se določi v sklepu skupščine, ne sme biti krajši od 30 dni od objave v sodni register. Rok za predložitev davčnega obračuna v tem primeru je določen 20 dni od dneva vpisa začetka likvidacije v register, tako bo imel davčni organ na razpolago še najmanj 10 za prijavo terjatve v postopku likvidacije.

Četrti odstavek tega člena določa obveznost predlaganja davčnih obračunov tudi v teku likvidacijskega postopka za posamezno davčno obdobje. Namreč, podjetje v likvidaciji mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodske izkaze tudi skladno s standardom SRS 37, pri čemer mora izkaz poslovnega izida in udenarjenja premoženja v času postopka med drugim vsebovati postavki "celotni dobiček/ izguba, nastal(a) v času postopka in čisti dobiček/ čista izguba, nastal(a) v času postopka", zato je smiselno, da tudi davčni zavezanci v času likvidacijskega postopka davčnemu organu predložijo davčni obračun za posamezno obdobje.

V petem odstavku je določeno, da davčni zavezanec sestavi končni davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o razdelitvi premoženja.

V sedmem odstavku je jasno in nedvoumno določena dolžnost in način predložitve obračuna davčnega odtegljaja glede skritih rezerv. S tem ta zakon sledi oziroma določa postopek za obveznost, ki je določena v materialnem zakonu.

Osmi odstavek jasno določa dolžnost stečajnega upravitelja glede sestave in predložitve davčnega obračuna.

370. člen ZDavP-2 (125. člen ZDavP-2B):

Z ureditvijo v tem členu se poenostavlja postopek vračila preveč plačane akontacije davka, in sicer zavezancu vračila ni potrebno posebej zahtevati. Davčni organ zavezancu vrne preveč plačano akontacijo avtomatično v 30 dneh od predložitve davčnega obračuna. S tem členom se ureditev, ki jo določa, usklajuje tudi s šestim odstavkom 371. člena zakona.

371. člen ZDavP-2 (126. ZDavP-2B):

V petem odstavku je črtan drugi stavek, ki je določal, da se obroki akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno povečajo. Navedeni stavek je nepotreben, ker prvi stavek petega odstavka 371. člena jasno določa, kako zavezanec plača razliko v višini akontacije na podlagi novega davčnega obračuna.

Posledično je v šestem odstavku določeno, da če je višina akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov akontacije vrnejo.

V sedmem odstavku tega člena je določena sprememba, ki omogoča, da zavezanci, ki pričnejo poslovati, predložijo obrazloženi izračun davčne osnove, višino akontacije ter obrokov akontacije davčnemu organu v osmih dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Bistveno poenostavitev pomeni določilo, da izračun pripravijo na obrazcu davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb z izpolnitvijo samo tistih postavk, potrebnih za ustrezen prikaz višine davčne osnove, akontacije ter obrokov akontacije.

Nov osmi odstavek določa način predlaganja davčnega obračuna davčnega zavezanca (nove družbe), ki se ustanovi s prenosom podjetja oziroma dela podjetja fizične osebe, ki opravlja dejavnost, kateri predlaga davčni obračun v skladu z 297.a ali 297.b členom tega zakona. Določeno je, da davčni zavezanec sam izračuna akontacijo davka, izhajajoč iz zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki opravlja dejavnosti, in je prenesla podjetje oziroma del podjetja na davčnega zavezanca, ob upoštevanju obsega prenosa in uveljavljanja ugodnost pri prenehanju opravljanja dejavnosti fizične osebe.

Novi deseti odstavek določa, da se obroki akontacije, ki dospejo v plačilo po odločitvi davčnega organa o spremembi višine akontacije in se razlikujejo od obrokov akontacije, ki jih je zavezanec plačeval do odločitve davčnega organa, spremenijo. Vendar pa se v primeru, če je višina akontacije po odločitvi davčnega organa nižja, morebitna preplačila že plačanih obrokov akontacije, ki dospejo v plačilo po 30. dnevu od vložitve zahteve iz devetega odstavka tega člena, vrnejo.

Enajsti odstavek določa spremembo, in sicer v skladu z navedeno določbo, davčni organ, ki v postopku nadzora ugotovi, da višina predhodne akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega leta, tudi v postopku nadzora z odločbo določi novo višino predhodne akontacije. Takšna rešitev je v tem zakonu določena tudi za davčne zavezance, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavljajo davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti. Določba omogoča davčnemu organu, da v kolikor v postopku davčnega nadzora (in ne šele inšpekcijskega) ugotovi, da višina akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega obdobja, z odločbo določi novo višino akontacije, kar je v skladu s cilji in nameni nadzora, kot je določen v tem zakonu.

376. člen ZDavP-2 (127. ZDavP-2B):

Z dopolnitvijo tega člena se doseže jasna in nedvoumna dikcija člena, in sicer, da je plačnik davka upravičen do vračila davka, če je bil davek odtegnjen, pa se je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 izpolnil naknadno, in tudi v primerih, ko je bil pogoj izpolnjen že ob izplačilu, zavezanec iz 71. člena tega zakona pa vloge pri davčnem organu ni vložil in je davek odtegnil.

376. a člen ZDavP-2 (128. ZDavP-2B):

Ta člen določa, da morajo davčni zavezanci v primeru izvzemanja dividend iz davčne osnove pri prejemniku in izvzemanju dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev, zagotavljati ustrezna dokazila o statusu izplačevalca in ustrezna dokazila o udeležbi, trajanju le-te in o zaposlenosti. Dokazila sledijo pogojem, določenim za izvzem dividend in za izvzem dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev v materialnem predpisu.

To pomeni, da navedena dokazila niso sestavni del vsakega predloženega obračuna DDPO, davčni zavezanec naj bi jih predložil le na zahtevo davčnega organa. Taka ureditev pomeni, da mora davčni zavezanec navedena dokazila zagotavljati in jih predložiti na zahtevo davčnega organa.

377. člen ZDavP-2 (129. člen ZDavP-2B):

Ta člen določa skrajšanje maksimalnega roka za vračilo davka, ki ga kot maksimalnega določa Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic. Določeni roki so prilagojeni drugim rokom po tem zakonu in pomenijo ugodnejšo ureditev glede vračila davka, kot jo določa omenjena direktiva.

Po novem je rok za vračilo davka enak roku, ki je določen za izdajo dovoljenja, torej 3 mesece od prejema popolne vloge, davek pa je treba vrniti v roku 30 dni od izdaje odločbe o vračilu davka.

383. a člen ZDavP-2 (130. člen ZDavP-2B):

Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 56/08) je določal tudi postopkovno določbo za izvajanje materialnih določb navedenega zakona, kar je bilo določeno kot začasna oziroma prehodna ureditev do uveljavitve določb o postopku v zakonu, ki ureja davčni postopek. Ta člen določa ustrezen postopek na podlagi določb tretjega do šestega odstavka 70. člena ZDDPO-2, to so odstavki, ki so bili v 70. člen ZDDPO-2 vključeni oziroma določeni z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 56/08).

III. a POGlavJE (131. člen ZDavP-2B)

Davčni odtegljaj od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov

Poglavje III.a se začne uporabljati 1. julija 2010, nanaša pa se na izračunavanje, odtegotvanje in plačevanje davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov (v nadaljnjem besedilu: NFI), prejetih za tuj račun

člen 383. b - vsebina tega poglavja

Navedeni člen določa vsebino III. a poglavja ter pojasnilo, da se 383.c in 383.d člena uporabljata tudi za materializirane finančne instrumente. Členi od 383.e do 383.g se uporabljajo samo za NFI.

člen 383. c – davčni odtegljaj od dohodkov iz NFI

Navedeni člen določa primere v katerih plačnik davka, ki izplača dohodek iz NFI osebi, ki ta dohodek prejme za tuj račun (npr. finančnemu posredniku, banki, ...), izračuna, odtegne davčni odtegljaj po najvišji stopnji, ki je za določeno vrsto dohodka (npr. obresti, dividende) določena v ZDoh-2 ali ZDDPO-2. Zakon tudi določa, kdaj se šteje, da je oseba prejela dohodek za tuj račun.

člen 383.d – vračilo davčnega odtegljaja od dohodkov iz NFI

S tem členom se določa pravica upravičenega imetnika NFI, ki prejme dohodek iz NFI preko posrednika, od katerega je plačnik davka odtegnil davek po višji stopnji, kot bi ga sicer, če bi bil dohodek plačan neposredno upravičenemu imetniku, da zahteva vračilo preveč plačanega davka s pisnim zahtevkom. Z navedenim zahtevkom se zahteva vračilo le v primeru, ko preveč plačanega davka ni mogoče uveljavljati ali dobiti vrnjenega po drugih določbah in sicer:

- na podlagi ugodnosti, določenih v mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčenja – s KIDO obrazci (262. člen ZDavP-2);
- s postopkom vračila davka v primeru ugodnosti, določenih z ZDDPO-2 za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in za obdavčitev, v zvezi s plačili obresti in plačili premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU (375. – 377. člena ZDavP-2)
- postopek vračila po 383. a členu ZDavP-2 v primerih določenih v tretjem do sedmem odstavku 70. člena ZDDPO-2.

Rezident in nerezident, ki prejme dohodek od NFI, od katerega se odtegne davek, všteje celoten dohodek v svojo davčno osnovo, za plačan znesek davka pa se zmanjša obveznost za plačilo davka po obračunu za posamezno davčno obdobje.

383. e – poseben postopek v zvezi z obračunom davčnega odtegljaja od dohodkov iz NFI

V tem členu je predpisan poseben postopek v zvezi z obračunom davčnega odtegljaja od dohodkov iz nematerializiranih finančnih instrumentov. V skladu s tem členom velja poseben postopek v primeru, ko plačnik davka ali pooblaščenec, pri tem je pridobitev tega statusa urejena v členu 383.f tega zakona, plača tovrstni dohodek v tujino osebi, ki je pri slovenskem davčnem organu pridobila status pooblaščenega tujega posrednika, kot je določeno v 383.g členu tega zakona. Pod določenimi pogoji plačnik davka ali pooblaščenec davčni odtegljaj od dohodka iz NFI obračuna po davčni stopnji, ki bi veljala v primeru, če bi bil dohodek plačan neposredno upravičencu do dohodka. V tem členu je določena tudi pooblastilna norma ministru za finance, in sicer, da predpiše obliko dostave podatkov, ki jih morajo pooblaščeni

tuji posredniki dostavljati plačniku davka ali pooblaščenca. Prav tako je v tem členu določeno pravilo in ravnanje, vključno z obračunom davčnega odtegljaja, ki rešuje primere, ko pooblaščen tuji posrednik, ki prejme dohodek za več upravičencev do dohodka, plačniku davka ali pooblaščenca do določenega roka dostavi le del potrebnih podatkov.

383. f – pooblaščenec

V tem členu so opredeljeni pogoji za pridobitev statusa pooblaščenca, način vložitve zahtevka za pridobitev navedenega statusa pri davčnem organu ter postopek pri davčnem organu in uvrstitev osebe, ki je pridobila status pooblaščenca, na seznam pooblaščenec, ki se objavi na spletni strani davčnega organa. Določeno je še odvzem in prenehanje statusa pooblaščenemu plačniku davka.

383. g – pooblaščen tuji posrednik

V tem členu so opredeljeni pogoji za pridobitev statusa pooblaščenega tujega posrednika. Ti pogoji so med drugim vezani na njegovo rezidentstvo, položaj, dejavnost, prav tako pa mora dati tudi izjavo, v kateri se zaveže za natančno določeno ravnanje. Določen je tudi postopek pridobitve navedenega statusa, ravnanje pooblaščenega tujega posrednika po pridobitvi statusa, hramba dokazil, izbris s seznama ter opredelitev priznane borze.

ŠESTI DEL – KAZENSKÉ DOLOČBE

394. člen ZDavP-2 (132. člen ZDavP-2B) – davčni prekrški posameznikov:

Spremenjeni 394. člen ZDavP-2 odpravlja nekaj nedoslednosti, ki jih je vsebovala dosedanja določba ter posebej specificira odstavke posameznih materialnih določb. Dosedanja druga točka 394. člena, ki je sankcionirala kršitev 41. člena ZDavP-2 (na zahtevo davčnega organa ne da podatkov, s katerimi razpolaga), je z uveljavitvijo novele prenesena med hujše davčne prekrške posameznikov (tretja točka 395. člena).

Za prekrške, storjene po 394. členu po uveljavitvi novele, lahko prekrškovni organ skladno z določilom 402.a čl. ZDavP-2 izreče globo v razponu (glej obrazložitev k 402.a členu). S tem namenom je bila tudi globa po 394. členu spremenjena v višini (od 200 do 400 evrov).

395. člen ZDavP-2 (133. člen ZDavP-2B) – hujši davčni prekrški posameznikov:

Novela v 395. členu spreminja **prvo točko** tako, da bo sedaj možno sankcioniranje fizične osebe v primerih, ko davčnemu organu ne dostavijo obračuna davka (dostava posameznih obračunov s strani fizične osebe po prenehanju opravljanja dejavnosti).

V 395. členu so dodane nove **tretja, četrta in peta točka**. Tretja točka 395. člena je kot že navedeno postala prejšnja druga točka 394. člena in omogoča strožje sankcioniranje fizičnih oseb, ki podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga na zahtevo davčnega organa ne da oziroma je ne hrani v skladu z ZDavP-2. Nova četrta točka 395. člena omogoča sankcioniranje fizične osebe, ki je zavezana za predlaganje obračunov prispevkov za socialno varnost, saj je bila do sedaj sankcija predpisana le za pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne predloži med drugim tudi obračunov iz 352. oz. 353. člena (27. točka prvega odstavka 397. člena ZDavP-2). Novela z novo peto točko 395. člena omogoča sankcioniranje fizičnih oseb, ki so po prenehanju opravljanja dejavnosti v zakonsko določenem roku dolžne predložiti davčni obračun.

Za prekrške, storjene po 395. členu po uveljavitvi novele, lahko prekrškovni organ skladno z določilom 402.a člena ZDavP-2 **izreče globo v razponu** (glej obrazložitev k 402.a členu).

396. člen ZDavP-2 (134. člen ZDavP-2B) – izjema od prekrška pri predložitvi davčne napovedi:

Spremenjeni 396. člen ZDavP-2 določa izjemo od prekrška pri predložitvi davčne napovedi na podlagi samoprijave in sicer se izjema po novem nanaša tako na posameznika, kot tudi na pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in odgovorne osebe teh oseb.

397. člen ZDavP-2 (135. člen ZDavP-2B) – davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti:

Že zaradi več nomotehničnih sprememb in dopolnitev ter novosti iz materialnega dela ZDavP-2B je bilo potrebno 397. člen v celoti spremeniti. Kot dodatna izjemno pomembna novost je tako v 397. kot v 398. členu vpeljana **diferenciacija v višini predpisane globe med posameznimi kategorijami storilcev prekrškov**. Na ta način kazenske določbe ZDavP-2 sledijo ureditvi iz 17. člena Zakona o prekrških ter vzpostavljajo razlikovanje med posameznimi subjekti glede na njihovo statusno pravno obliko. Pooblaščen uradna oseba bo ob izvedbi prekrškovnega postopka morala preveriti statusno pravno obliko storilca prekrška (RDZ) ter posledično določiti globo, ki je zanj predpisana. Primerjalno gledano so se najnižje predpisane globe za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost ter za pravne osebe, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, štejejo za mikro ali majhno gospodarsko družbo, znižale z 1.600 na 800 oziroma 1.200 eurov, medtem ko so se za srednje in velike gospodarske družbe najnižje predpisane globe dvignile na 3.200 eurov.

V prvem odstavku 397. člena ZDavP-2 se po **prvi točki** sankcionirajo po novem tudi kršitve novih členov 297.a in 297.b. Glede na nove materialne določbe opozarjamo predvsem na naslednje spremembe:

- na novo dodane **tretja, četrta in peta točka**, ki sankcionirajo kršitve 58. in 383.c člena ZDavP-2;
- v novi **šesti točki** je dodano sankcioniranje novih določb 383.c in 383.e člena;

- v novi **petnajsti točki** je besedilu iz prejšnje dvanajste točke dodano besedilo »ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov«, v novi **šestnajsti točki** pa se je dodalo besedilo »ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način«, s čimer se je zagotovilo dosledno sankcioniranje 38. člena ZDavP-2;
- na novo je oblikovana določba **petindvajsete točke** (prejšnja dvaindvajseta), tako da je sedaj jasno definirano, da se sankcionira nepriglasitev sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev oziroma njihova nepriglasitev v predpisanem roku;
- **šestindvajseta točka** predstavlja novost, saj so z njo po novem sankcionirane situacije iz 310. člena ZDavP-2, ko storilec prekrška osebi, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, ne predloži potrdila o načinu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov;
- **sedemindvajseta točka** sankcionira kršitve 312. člena, ko storilec prekrška ne prijavi parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodnjo vina, oziroma parcelnih številok oljčnikov, oziroma ne prijavi sprememb v zakonsko določenem roku;
- novost sta tudi **devetindvajseta in trideseta točka**, ki sankcionirata storilca prekrška, ki zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren oziroma zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (sedmi oziroma deveti odstavek 331. člena ZDavP-2);
- **enaintrideseta točka** sankcionira storilca prekrška, ki v nasprotju z določbo 332. člena lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja;
- **dvaintrideseta točka** omogoča sankcioniranje kršitve 332.a člena ZDavP-2;
- **triintrideseta točka** pokriva po novem vsebino prejšnje štiriindvajsete točke, pri čemer je besedilo dopolnjeno tako, da omogoča sankcioniranje tudi zaradi navedbe neresničnih, nepravilnih ali nepopolnih podatkov v dostavljenih podatkih (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen in prvi in tretji odstavek 339. člena ZDavP-2);
- v **petintrideseti točki** je za razliko od prejšnje šestindvajsete točke izpuščena materialna določba 351. člena, kar pomeni, da slednji ni več sankcioniran;
- **devetintrideseta točka** sankcionira novo materialno določbo 376.a člena in sicer se za prekršek kaznuje storilec, katerega davčni obračun iz 376.a člena ne vsebuje vseh dokazil in potrdil iz tega člena;
- štirideseta točka sicer vsebinsko pokriva materijo prejšnje tridesete, vendar je po novem usklajena z dikcijo 382. člena.

Smiselno enako, kot so se diferencirale predpisane globe v razponu glede na statusno pravno obliko subjektov iz prvega odstavka 397. člena ZDavP-2, so diferencirane tudi kategorije odgovornih oseb posameznih pravnih oseb (enaka najnižje predpisana globa 400 eurov ostaja za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, dvig najnižje globe 600 eurov za odgovorno osebo mikro ali majhne gospodarske družbe ter na 800 eurov za odgovorno osebo srednje ali velike gospodarske družbe).

Za prekrške, storjene po 397. členu ZDavP-2 po uveljavitvi novele, lahko prekrškovni organ skladno z določilom 402.a člena ZDavP-2 **izreče globo v razponu** (glej

obrazložitev k 402.a členu) in sicer tako po prvem odstavku, kot tudi za odgovorne osebe po drugem, tretjem in četrtem odstavku.

398. člen ZDavP-2 (136. člen ZDavP-2B) – posebno hudi davčni prekrški:

Novela prinaša spremembo tudi v 398. členu ZDavP-2. Ne glede na določila 397. člena se globe za posebno hude davčne prekrške, torej po novem za tiste, kjer je **znesek premalo plačanega davka višji od 5.000 eurov**, po prvem odstavku 398. člena določajo **v odstotkih in sicer spet skladno z razlikovanjem davčnih zavezancev:**

- samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v višini **20%**, vendar ne manj kot 1.200 in ne več kot 50.000 eurov;
- mikro ali majhna gospodarska družba v višini **30%**, vendar ne manj kot 1.500 in ne več kot 150.000 eurov;
- srednja ali velika gospodarska družba v višini **45%**, vendar ne manj kot 2.000 in ne več kot 300.000 eurov.

Za prekrške, storjene po uveljavitvi novele lahko prekrškovni organ po drugem, tretjem in četrtem odstavku 398. člena ZDavP-2, skladno z določilom 402.a člena ZDavP-2 **izreče globo v razponu** (glej obrazložitev k 402.a členu). Po 398. členu je torej mogoče izreči globo v razponu **zgolj za odgovorne osebe** samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ter odgovorne osebe pravnih oseb.

399. člen ZDavP-2 (137. člen ZDavP-2B) - izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave:

Spremenjeni 399. člen ZDavP-2 določa izjemo od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave in sicer je bila sprememba potrebna zaradi nove ureditve sankcioniranja po 395. členu za posameznika (4. in 5. točka) ter spremenjenega prvega odstavka 397. člena (1., 2., 6., 8., 24. in 35. točka). Kot izjema od prekrška pri samoprijavi še naprej ostaja tudi 398. člen.

402.a člen ZDavP-2 (138. člen ZDavP-2B) – pooblastilo za izrek globe v razponu:

Skladno z določilom tretjega odstavka 52. člena Zakona o prekrških je s 402.a členom novela prinesla novost v ZDavP-2, ki prekrškovnemu organu v hitrem postopku o prekršku omogoča izrek globe v razponu in ne zgolj najnižje predpisane. V primerih iz 394., 395., 397. člena, drugega, tretjega in četrtega odstavka 398. člena, 400., 401. in 402. člena ZDavP-2 lahko torej pooblašcene uradne osebe v hitrem postopku o prekršku izrečejo globo v katerikoli višini znotraj razpona, ki je predpisan v posameznem členu (največ do določene zgornje meje). To pooblastilo davčnemu organu omogoča, da v vsakem konkretnem primeru glede na težo prekrška presodi, kdaj bo izrekel globo, ki bo višja od najnižje predpisane (npr. večkrat že predobravnavan storilec za isti prekršek, druge obteževalne okoliščine).

SEDMI DEL

POSEBNE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

407. člen ZDavP-2 (139. člen ZDavP-2B) in 150. člen ZDavP-2B

Določena je ureditev, ki plačnike davka kljub v letu 2009 predloženim obračunom davčnega odtegljaja zavezuje k predložitvi podatkov, potrebnih za odmero dohodnine, do 1. 2. 2010.

Člen 412 (140. člen ZDavP-2B)

Glede na to, da je evidentiranje obsega in izračuna akontacije dohodnine od proizvodnje oljčnega olja urejeno po novem v 312. oziroma 313. členu ZDavP-2, se je s spremembo zakona dosedanji 412. člen črtal.

Posebna ureditev

145. člen ZDavP-2B:

S tem členom se določa posebna odmera in posebni odpis ter pogoji za posebni odpis dohodnine za določene zavezanca za leta 2005, 2006, 2007 in 2008. Ta člen se uporablja za zavezanca rezidenta Slovenije (v davčnem letu, za katero se dohodnina odmerja), ki izpolnjuje določene pogoje, in sicer, da je bil zaposlen pri avstrijskem delodajalcu, je zaposlitev opravljal oziroma izvajal v Republiki Avstriji, je v zvezi s to zaposlitvijo v letu 2005, 2006, 2007 ali 2008 prejel dohodek iz delovnega razmerja (v nadaljevanju: dohodek iz Avstrije) ter je ta dohodek za navedena leta napovedal v Sloveniji najpozneje do 31. 3. 2010. Za obravnavo po navedenem členu morajo biti kumulativno izpolnjeni vsi pogoji. Za vsa vprašanja, ki s tem členom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja dohodnino, za leto, za katero se dohodnina odmerja, ter veljavni zakon, ki ureja davčni postopek.

Za zavezanca, ki izpolnjujejo pogoje po tem členu, dohodnino za leta 2005, 2006, 2007 in 2008 na letni ravni odmeri davčni organ po določbah zakona o dohodnini, ki se je uporabljal za leto, za katero se dohodnina odmerja. Dohodnina se odmeri na podlagi napovedi zavezanca. Za napoved se šteje napoved, vložena v skladu z v času vložene napovedi veljavnimi predpisi, dopolnjen informativni izračun dohodnine ter napoved, vložena na podlagi samoprijave. Zavezanec, ki je vložil napoved za posamezno leto v skladu s tedaj veljavnimi predpisi, je izpolnil obveznost tudi na podlagi navedenega člena ter ni dolžan ponovno napovedovati teh dohodkov. Zavezanec, ki svoje obveznosti za posamezno leto ni izpolnil ali je ni izpolnil pravilno, lahko svojo obveznost še izpolni na podlagi samoprijave najpozneje do 31. 3. 2010 in si s tem ob izpolnjevanju ostalih pogojev zagotovi posebno obravnavo po tem členu.

S četrtem odstavkom je določena izjema od sicer določenih pogojev za predložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave, in sicer izjemoma lahko zavezanec predloži davčno napoved na podlagi samoprijave za dohodke iz Avstrije tudi po izdaji odmerne odločbe oziroma po vročitvi sklepa o začetku davčnega inšpekcijskega

nadzora oziroma po začetku postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka, če predloži davčno napoved najpozneje do 31. 3. 2010.

Če se zavezanec samoprijavi do 31. 3. 2010, se v odločbi obresti (obresti s pribitkom), za razliko od splošne ureditve, ne zaračunavajo kot to določa peti odstavek.

S šestim odstavkom se določa posebno izredno pravno sredstvo odprave odločbe o odmeri dohodnine in izdaje nove odločbe o odmeri dohodnine v skladu s tem členom. Davčni organ v primeru, če je bila davčnemu zavezancu iz prvega odstavka tega člena že izdana odločba o odmeri dohodnine za leto 2005, 2006, 2007 ali 2008 in je ta že postala dokončna, to odločbo odpravi in izda novo odločbo v skladu s tem členom. Odločbo do poteka zastaralnega roka za odmero davka odpravi in izda novo organ prve stopnje, ki je izdal prejšnjo odločbo, organ druge stopnje pa le, če je s svojo odločbo odločil o stvari.

S sedmim odstavkom je določen poseben odpis dohodnine, akontacije dohodnine ter pripadajočih dajatev. Davčnemu zavezancu rezidentu Slovenije, ki je v letu 2005, 2006, 2007 ali 2008 prejel dohodek iz Avstrije, se dohodnina od tega dohodka za posamezno leto, vključno z akontacijo dohodnine, odpiše, če je napovedal dohodek iz Avstrije najpozneje do 31. 3. 2010. Pod enakim pogojem se odpišejo tudi obresti, stroški postopka pobiranja davka, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ (v nadaljnjem besedilu: pripadajoče dajatve), ki jih je odmeril oziroma izrekel davčni organ v zvezi z izpolnjevanjem davčne obveznosti iz naslova dohodka iz Avstrije, prejetega v letih 2005, 2006, 2007 in 2008.

Z osmim odstavkom se določa način določitve dohodnine od dohodka iz Avstrije za posamezno leto, ki se odpiše, oziroma način določitve poročila dohodnine na letni ravni od neodpisanega zneska dohodnine, če ima zavezanec tudi druge dohodke poleg dohodkov iz Avstrije, ki se všttevajo v letno davčno osnovo. Dohodnina za posamezno leto se odpiše v deležu, ki ga predstavlja dohodek iz Avstrije v vseh dohodkih posameznega davčnega zavezanca, ki se všttevajo v letno davčno osnovo. Če dohodek iz Avstrije primeroma predstavlja 50-odstotni delež vseh dohodkov, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, se odpiše 50 odstotkov dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto. Pri določanju poročila dohodnine na letni ravni za posamezno leto se od neodpisanega zneska dohodnine za posamezno leto odšteje med letom plačana dohodnina od dohodkov, ki se ne štejejo za dohodek iz Avstrije, katera se šteje za akontacijo dohodnine. Če je znesek tako odmerjene neodpisane dohodnine na letni ravni za posamezno leto večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, davčni zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek tako odmerjene neodpisane dohodnine na letni ravni za posamezno leto manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

Z devetim odstavkom se določa vračilo plačane dohodnine od dohodkov iz Avstrije in pripadajočih dajatev. Vrača se samo v Sloveniji plačana dohodnina in pripadajoče dajatve. Davčnemu zavezancu obresti ne pripadajo. Glede vračila se smiselno uporabi 97. člen tega zakona. Če znesek za vračilo presega 200 eurov se (ne glede

na 97. člen tega zakona) vrnejo v dveh enakih obrokih, in sicer se prvi obrok vrne najpozneje do 31.12.2010, drugi obrok pa najpozneje do 31.12.2011.

Z desetim odstavkom je določeno, da davčni organ dohodnino, poračun dohodnine, odpis dohodnine, vračilo plačane dohodnine od dohodkov iz Avstrije ter pripadajočih dajatev za posamezno leto določi z odločbo, in sicer po 31. 3. 2010, vendar najpozneje do 31. 12. 2010.

Z enajstim odstavkom je določeno ravnanje davčnega organa glede postopkov o prekrških v zvezi z izpolnjevanjem davčne obveznosti iz naslova dohodkov iz Avstrije, prejetih v letih 2005, 2006, 2007 in 2008, ki so ob začetku uporabe tega člena v teku in novih postopkov. Postopki o prekrških, ki so ob začetku uporabe tega člena v teku, se ustavijo oziroma novi postopki o prekrških se ne uvajajo, če davčni zavezanec ravna v skladu s tem členom.